

klasa 4

Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra
I. Żyję w przyjaźni z Jezusem			
<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – definiuje, czym jest katecheza, – podaje, że w katechezie pogłębiamy przyjaźń z Panem Jezusem, – przytacza treść przykazania miłości, – podaje, że miłość jest podstawą prawdziwej przyjaźni, – wymienia wydarzenia, poprzez które Bóg objawia miłość do człowieka, – podaje, czym jest Msza Święta, – wymienia cechy Serca Pana Jezusa, streszcza teksty biblijne (J 15,13 i J 19,34), – streszcza fragment Ewangelii – J 3,16-17, – podaje, że Pan Jezus narodził się, umarł i zmartwychwstał dla zbawienia ludzi, – podaje, czym jest modlitwa. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, jak można pogłębiać swoją przyjaźń z Panem Jezusem, – uzasadnia swoją obecność na katechezie, wyjaśnia, czym jest prawdziwa przyjaźń, – określa, jak należy wypełniać przykazanie miłości w życiu codziennym, określa, że źródłem prawdziwej miłości jest Pan Bóg, – wybiera sposób okazywania wdzięczności Panu Jezusowi za Jego miłość, wymienia, z jakich części składa się Msza Święta, – wskazuje, że uczestnicząc we Mszy Świętej, spotykamy się z Panem Jezusem, stwierdza, że praktykując pierwsze piątki miesiąca, umacniamy więź z Panem Jezusem, – wymienia najważniejsze wydarzenia historii zbawienia Starego i Nowego Testamentu. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – analizuje tekst biblijny, – planuje wypełniać przykazanie miłości, – wyjaśnia, dlaczego człowiek zdolny jest kochać Boga, – określa, jakie powinno być uczestnictwo we Mszy Świętej, – wyjaśnia, na czym polega świadome, pełne, czynne i owocne uczestnictwo we Mszy Świętej, – planuje praktykę pierwszych piątków miesiąca jako wyraz wdzięczności Panu Jezusowi za Jego miłość, – objaśnia, czym jest dzieło zbawienia, – stwierdza, że należy okazywać Panu Jezusowi wdzięczność za dzieło zbawienia, analizuje swój udział we Mszy Świętej, określa, w jaki sposób powinniśmy modlić się, – streszcza teksty źródłowe o modlitwie. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – przyjmuje odpowiedzialność za pogłębianie przyjaźni z Panem Jezusem, – wybiera sposób modlitwy o wzajemną miłość wśród ludzi, – dowodzi konieczności wypełniania przykazania miłości Boga i bliźniego, – dowodzi potrzebę uczestnictwa we Mszy Świętej, – wybiera sposób okazywania wdzięczności Panu Jezusowi za Jego obecność we Mszy Świętej, – podaje, kto przyczynił się do rozpowszechnienia nabożeństwa do Najświętszego Serca Pana Jezusa, – przyjmuje odpowiedzialność za umacnianie więzi z Panem Jezusem, – określa sposoby wyrażania wdzięczności Panu Jezusowi za dzieło zbawienia, – przyjmuje odpowiedzialność za okazywanie wdzięczności Panu Jezusowi za dzieło zbawienia. – planuje systematyczną modlitwę.
II. Poznaje Boga			
<ul style="list-style-type: none"> – nazywa Boga Stwórcą, – wyjaśnia słowo „stworzyć”, – podaje, że Bóg jest Stwórcą świata duchowego, – podaje, że Bóg powołuje człowieka do przyjaźni, – identyfikuje Pismo Święte ze słowem Bożym, – podaje, kto jest autorem Pisma Świętego, – określa, do kogo jest skierowane Pismo Święte, 	<ul style="list-style-type: none"> – streszcza biblijny tekst o stworzeniu świata, streszcza sceny biblijne z udziałem aniołów, – uzasadnia potrzebę wdzięczności Bogu za aniołów, – streszcza biblijny opis mówiący o stworzeniu człowieka, – uzasadnia, dlaczego Pismo Święte jest nazywane księgą miłości Boga do człowieka, – wylicza Księgi Nowego Testamentu, – wymienia skróty niektórych ksiąg 	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia etapy stwarzania świata według Księgi Rodzaju, – redaguje modlitwę do Anioła Stróża, – wskazuje sposoby okazywania przyjaźni Panu Bogu, – podaje nazwy wybranych ksiąg Pisma Świętego i ich autorów, wyjaśnia, w jaki sposób powstawała księga Pisma Świętego, streszcza naukę św. Pawła o słowie Bożym (1Tes 2,13), – wyjaśnia, na czym polega jedność Pisma 	<ul style="list-style-type: none"> – wybiera sposoby troski o świat stworzony, – planuje troskę o stworzony świat, – nazywa anioły duchami czystymi, – wyjaśnia sens słów: „obraz i podobieństwo Boże”, – określa, na czym polega podobieństwo człowieka do Boga, – uzasadnia potrzebę poznawania Objawienia Bożego, stosuje odpowiednio zasady przy samodzielnym posługiwaniu

<ul style="list-style-type: none"> – nazywa części Pisma Świętego, – określa, że wszystkie księgi Pisma Świętego stanowią jedność, – wymienia okoliczności, w jakich słuchamy słowa Bożego, – streszcza przypowieść o siewcy, – podaje znaczenie słowa „Ewangelia”, – wylicza autorów Ewangelii, – ilustruje dobry uczynek względem bliźniego. 	<ul style="list-style-type: none"> biblijnych, – ilustruje przypowieść o siewcy, – wyjaśnia potrzebę uważnego słuchania słowa Bożego, – objaśnia, w jakiej postawie słuchamy i czytamy Ewangelię podczas Mszy Świętej, – streszcza fragment Ewangelii o powtórny przyjsciu Chrystusa, – uzasadnia potrzebę okazywania miłości bliźnim. 	<ul style="list-style-type: none"> Świętego, – klasyfikuje wydarzenia biblijne Starego i Nowego Testamentu, – podaje zasady korzystania z Pisma Świętego, uzasadnia potrzebę szacunku wobec Pisma Świętego, – wylicza, z jakich elementów składa się liturgia słowa, wymienia etapy formowania się Ewangelii, – wymienia wydarzenia biblijne, w których Bóg objawiał się człowiekowi, – identyfikuje czas Sądu Ostatecznego z przyjściem Chrystusa w chwale, – wyjaśnia, w jaki sposób Bóg objawia swoją chwałę. 	<ul style="list-style-type: none"> się Pismem Świętym, – wnioskuję, że jedność Pisma Świętego wynika z Objawienia Bożego, – planuje czytanie i rozważanie słowa Boże, – wskazuje na potrzebę częstego korzystania z Pisma Świętego i rozważania jego słów, – wybiera sposoby okazywania wdzięczności Bogu za Jego słowo, – wskazuje na związek Pisma Świętego z życiem, – planuje częstą lekturę Pisma Świętego – wskazuje prawidłowo: tytuł, rozdział i werset w perykopie biblijnej, – uzasadnia związek między słuchaniem słowa Bożego i właściwą postawą życia, charakteryzuje poszczególnych Ewangelistów, planuje żyć Ewangelią na co dzień, planuje w życiu kierować się przykazaniem miłości.
---	--	---	--

III. Pytam, w co wierzę

<ul style="list-style-type: none"> – definiuje słowa: miłosierdzie, sprawiedliwość, przebaczenie, skrucha, żal, – podaje, w jakim sakramencie spotykamy się z miłosiernym Bogiem Ojcem, – podaje, że wiara jest warunkiem zbawienia, – identyfikuje postać biblijnego Tobiasza z człowiekiem wiernym Bogu i miłosiernym wobec bliźnich, – ilustruje, w jaki sposób można okazać pomoc bliźnim, – streszcza opowiadanie biblijne o Danielu, – wymienia, cechy rodziny Machabeuszy, – ilustruje, w jaki sposób może dawać świadectwo wiary, – wyjaśnia znaczenie słowa: Advent, – nazywa Jana Chrzciciela poprzednikiem Zbawiciela, 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, dlaczego Boga nazywamy miłosiernym Ojcem, – definiuje słowo: „wiara”, – streszcza tekst biblijny: Mt 16,13-19, – ilustruje, co może uczynić, by wzrastać w wierze, – objaśnia, w jaki sposób Tobiasz okazywał wierność Bogu i miłość bliźnim, – wyjaśnia, dlaczego Daniel jest przykładem silnej wiary w Boga, – streszcza wydarzenie biblijne o rodzinie Machabeuszy, – wskazuje, że Machabeusze byli wierni Bogu aż do śmierci, – opowiada o cudzie uzdrowienia sługi setnika, – definiuje słowo: „cud”, – rysuje symbole adwentowe, 	<ul style="list-style-type: none"> – charakteryzuje warunki sakramentu pokuty, – uzasadnia potrzebę żalu i skruchy za popełnione zło, – określa, jak postępuje człowiek wierny Bogu, – określa, jaki powinien być człowiek wierny Bogu, – wybiera sposoby służenia innym, – wylicza przymioty wiary, – wyjaśnia, czego uczy heroiczna wiara Machabeuszy, – objaśnia, w którym momencie Mszy Świętej wypowiadamy słowa setnika: „Panie, nie jestem godzien”, – charakteryzuje wiarę setnika, – określa, jakim czasem jest Advent dla każdego z nas, 	<ul style="list-style-type: none"> – planuje systematyczne korzystanie z sakramentu pokuty, – proponuje sposoby troski o rozwój wiary, – redaguje modlitwę dziękczynną za łaskę wiary, – analizuje motywy, dla których Tobiasz narażał swoje życie, – stosuje zasady wiary w Boga w swoim życiu, – dowodzi konieczności troski o rozwój wiary i jej umocnienie, – określa, na czym polega „żywa wiara”, – planuje sposoby umocnienia własnej wiary, – dowodzi, że wiara jest podstawą życia chrześcijańskiego, – planuje modlitwę o wzrost wiary, – przyjmuje odpowiedzialność za przyjęte
---	--	--	---

<ul style="list-style-type: none"> – opowiada o wydarzeniu Zwiastowania, – podaje, że Maryja jest najdoskonalszym przykładem wiary, – opowiada o narodzeniu Pana Jezusa, – streszcza biblijny opis męczeńskiej śmierci św. Szczepana, – podaje, że Trzej Mędrcy ze Wschodu oddali cześć Panu Jezusowi, – wymienia imiona Trzech Mędrców ze Wschodu, – podaje, że wiarą odpowiadamy na miłość Pana Boga. 	<ul style="list-style-type: none"> – streszcza tekst biblijny zapowiadający narodziny Jana Chrzciciela, – wylicza modlitwy, w których rozważamy wydarzenie Zwiastowania, – wyjaśnia, jak należy przygotować się na spotkanie z Jezusem w Eucharystii, – rysuje symbole świąt Bożego Narodzenia, – podaje okoliczności męczeńskiej śmierci św. Szczepana, – wyjaśnia, dlaczego św. Szczepan poniósł śmierć męczeńską, – ilustruje przykłady świadectwa wiary, – stosuje poprawnie określenia: świadectwo wiary, męczennik, – wylicza dary, jakie Trzej Mędrcy ze Wschodu złożyli Panu Jezusowi, – streszcza ewangeliczny opis pokłonu Trzech Mędrców ze Wschodu, – objaśnia, jak wzmacniać swoją wiarę, – używa poprawnie terminu: „wiera żywa”. 	<ul style="list-style-type: none"> – identyfikuje Jana Chrzciciela z ostatnim prorokiem Starego Testamentu, który przygotowywał ludzi na przyjście Zbawiciela, – wyjaśnia, w jaki sposób powinniśmy przyjmować słowo Boże, – określa, dlaczego powinniśmy wierzyć Bożemu słowu, – objaśnia sposoby okazywania posłuszeństwa woli Bożej, – uzasadnia potrzebę właściwego przygotowania się do spotkania z Jezusem w czasie Bożego Narodzenia, – wylicza znane tradycje związane ze świątami Bożego Narodzenia, – wyjaśnia znaczenie narodzenia Pana Jezusa dla człowieka wierzącego, – wskazuje na potrzebę podtrzymywania tradycji i obrzędów świątecznych w rodzinach, – charakteryzuje postać św. Szczepana, – objaśnia, co oznaczają poszczególne dary złożone przez Trzech Mędrców, – wyjaśnia, dlaczego Święto Trzech Króli nazywamy też uroczystością Objawienia Pańskiego, – określa swoje zadania wpływające z wiary. 	<ul style="list-style-type: none"> słowo Boże, – wybiera sposób naśladowania Maryi, – dowodzi konieczności troski o wzrost wiary, – ocenia swoją postawę wobec Boga w codziennym życiu, – planuje przeżyć święta Bożego Narodzenia w duchu chrześcijańskiej miłości i radości, – planuje udział w obchodach święta św. Szczepana, – dowodzi o potrzebie dawania świadectwa wiary, – wybiera sposób modlitwy za misjonarzy, – planuje modlitwę w intencji misji, – wybiera sposób wzmocnienia swojej wiary.
--	---	---	--

IV. Uczę się kochać Pana Boga i ludzi

<ul style="list-style-type: none"> – identyfikuje Dekalog z przykazaniami Bożymi, – definiuje termin: przymierze, – ilustruje treść jednego z przykazań Bożych, – definiuje słowo „cud”, – podaje, że Pan Jezus wzywa nas do głoszenia Jego nauki, – rozróżnia uczynki miłosierdzia, – rysuje jeden z uczynków miłosierdzia, – streszcza tekst biblijny opowiadający o 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, na czym polegało przymierze zawarte z Mojżeszem, – objaśnia treść Dekalogu, – opowiada o zawarciu przymierza na górze Synaj, – podaje, że Maryja wzywa nas do wypełniania woli Pana Jezusa, – wyjaśnia termin: apostołstwo, – rysuje jeden z uczynków miłosierdzia, – wymienia sakramenty ustanowione podczas Ostatniej Wieczerzy, 	<ul style="list-style-type: none"> – charakteryzuje, czym są przykazania Boże dla ludzi, – wskazuje przykazania odnoszące się do Boga i do bliźniego, wybiera sposób realizacji przykazań Bożych, – wyjaśnia, czego zapowiedzią było przymierze zawarte z Izraelitami, – wyjaśnia słowa Maryi: „Zróbcie wszystko, cokolwiek wam powie”, – określa, kiedy człowiek pełni wolę Boga, opowiada o powołaniu uczniów i wybraniu 	<ul style="list-style-type: none"> – uzasadnia potrzebę wypełniania przykazań Bożych, – dowodzi odpowiedzialności wynikającej z przymierza chrztu świętego, – uzasadnia, że wypełnianie przykazań jest wyrazem wiary i posłuszeństwa Bogu, – przyjmuje odpowiedzialność za wypełnianie woli Bożej, – wybiera sposoby apostołowania w świecie, – proponuje modlitwę dziękczynną za dar
--	--	---	---

<p>wydarzeniu Ostatniej Wieczerzy, – streszcza tekst biblijny, opisujący wydarzenie umycia nóg Apostołom przez Pana Jezusa, – streszcza tekst biblijny opowiadający o modlitwie Pana Jezusa w Ogrójcu, – streszcza tekst biblijny, mówiący o śmierci Pana Jezusa.</p>	<p>– nazywa Eucharystię uczną miłości, – wymienia przymioty służby, – wyjaśnia treść przykazania miłości, – podaje, że powinniśmy wypełniać wolę Bożą w codziennym życiu, – wyjaśnia słowa modlitwy Pana Jezusa w Ogrójcu, – określa, co znaczy pełnić wolę Boga, – wskazuje przykłady pełnienia woli Boga w codziennym życiu, – podaje, że śmierć Pana Jezusa na krzyżu jest wyrazem największej miłości Boga do człowieka.</p>	<p>apostołów, – wskazuje, że uczynki miłosierdzia są znakiem miłości wobec człowieka i Boga, – wybiera sposoby okazania wdzięczności Jezusowi za dar Eucharystii, – uzasadnia potrzebę modlitwy za kapłanów, określa, jak naśladować Pana Jezusa, który jest wzorem służebnej miłości bliźniego, wskazuje sposoby wypełniania przykazania miłości w codziennym życiu, wskazuje, w których słowach Modlitwy Pańskiej prosimy Boga o to, abyśmy potrafili pełnić Jego wolę, wybiera sposoby okazywania wdzięczność Panu Jezusowi za Jego miłość o dar odkupienia.</p>	<p>bycia uczniem Jezusa, – wybiera sposoby realizacji Chrystusowej nauki poprzez uczynki miłosierdzia, – przyjmuje odpowiedzialność za właściwe uczestnictwo w Eucharystii, – przyjmuje odpowiedzialność za wypełnianie przykazania miłości, – wylicza uczynki miłosierdzia względem ciała i względem duszy, – redaguje modlitwę do Boga Ojca, – dowodzi, że śmierć Pana Jezusa jest wyrazem miłości Boga do każdego człowieka.</p>
<p>V. Z Jezusem jestem w drodze do Boga Ojca</p>			
<p>– streszcza tekst biblijny, opowiadający o zmartwychwstaniu Pana Jezusa, – ilustruje wydarzenie zmartwychwstania Pana Jezusa, – podaje, że Pan Jezus jest przewodnikiem w drodze do Boga Ojca, – podaje, że Zmartwychwstały Pan Jezus ukazywał się Apostołom, – streszcza tekst biblijny, opisujący spotkanie Zmartwychwstałego Jezusa z Apostołami, – streszcza biblijny opis ustanowienia Eucharystii, – wyjaśnia, czym jest Eucharystia, – podaje, że Jezus Chrystus jest Drogą, Prawdą i Życiem w dążeniu do życia wiecznego, – streszcza tekst biblijny: J 14,1-6, – podaje, że świadcząc o Panu Jezusie, wypełniamy Jego nakaz misyjny, – opowiada o Wniebowstąpieniu Pana Jezusa, – stwierdza, że niebo jest ostatecznym celem człowieka,</p>	<p>– nazywa Wielkanoc najważniejszym świętem chrześcijan, – definiuje słowo: „Pascha”, – przytacza słowa Pana Jezusa skierowane do świętego Tomasza, – podaje, kiedy Pan Jezus ustanowił sakrament Eucharystii, – wyjaśnia, dlaczego Jezusa nazywamy Drogą, Prawdą i Życiem, – określa, co należy czynić, by osiągnąć życie wieczne, – wyjaśnia, dlaczego misje są jednym z najważniejszych zadań Kościoła, – określa, na czym polega misyjna działalność Kościoła, – podaje, że Pan Jezus pomaga nam osiągnąć wieczne szczęście w niebie, – wyjaśnia, dlaczego Pan Jezus wstąpił do nieba, – identyfikuje ogniste języki, wiatr i gołębicę z Duchem Świętym, – opisuje działanie Ducha Świętego w dniu Pięćdziesiątnicy, – podaje, że „Modlitwa Pańska jest</p>	<p>– wyjaśnia, na czym polega świętowanie Wielkanocy, – opowiada o liturgii Wigilii Paschalnej, – określa, jakimi słowami Pan Jezus ustanowił sakrament pokuty, – określa, jaką obietnicę dał Pan Jezus tym, którzy będą spożywać Jego Ciało, – wybiera sposób, by podziękować Panu Jezusowi za dar Eucharystii, – uzasadnia, że przez zaufanie Chrystusowi można osiągnąć niebo, – przytacza słowa Pana Jezusa – Mt 28,19-20, nazywane nakazem misyjnym, – wybiera sposób zaangażowania się w sprawy misji, – streszcza tekst biblijny, mówiący o Zesłaniu Ducha Świętego, – charakteryzuje poszczególne prośby „Modlitwy Pańskiej”, – redaguje krótką modlitwę, – streszcza biblijny tekst, mówiący o uwolnieniu św. Piotra z więzienia, – objaśnia, w jaki sposób Bóg troszczy się o człowieka,</p>	<p>– charakteryzuje postawę człowieka wierzącego w Jezusa Zmartwychwstałego, – planuje systematyczny udział we Mszy Świętej, – uzasadnia, że Msza Święta jest najważniejszym spotkaniem chrześcijanina z Jezusem Zmartwychwstałym, – planuje spotykać się z Panem Jezusem w Eucharystii, dowodzi, że Eucharystia jest dla chrześcijanina zadatkiem życia wiecznego, – planuje częste i pełne uczestnictwo we Mszy Świętej, planuje spełnianie dobrych uczynków w codziennym życiu, – projektuje plakat pod hasłem: Ja jestem Drogą, Prawdą i Życiem, ocenia swoją postawę w świetle nakazu misyjnego, redaguje modlitwę w intencji misjonarzy, wskazuje na postawę wdzięczności Panu Jezusowi za Jego pomoc w naszym dążeniu do nieba, – planuje osobistą modlitwę do Ducha Świętego, – określa sposoby współpracy z Duchem</p>

<ul style="list-style-type: none"> – podaje, że Pan Jezus zesłał Ducha Świętego, – rysuje symbole Ducha Świętego, – określa modlitwę „Ojcze nasz” jako rozmowę z kochającym Bogiem Ojcem, – wskazuje Autora „Modlitwy Pańskiej”, – podaje, że modlitwa jest wyrazem wiary, nadziei i miłości, – podaje, że Bóg troszczy się o każdego człowieka, – definiuje, czym jest Opatrzność Boża, – podaje, że Jezus Chrystus pomaga przezwycięzać trudności, – podaje, że słowo Boże jest podstawą życia chrześcijańskiego, – klasyfikuje, które sakramenty można przyjąć tylko raz, a które można przyjmować wielokrotnie, – identyfikuje Najświętszy Sakrament z Ciałem i Krwią Pana Jezusa, – podaje, że w czasie wakacji powinniśmy żyć w jedności z Panem Bogiem, – wyjaśnia, o czym nie wolno zapomnieć w czasie wakacji, – wskazuje, że wakacje są czasem wolnym danym nam od Boga. 	<p>wzorem modlitwy chrześcijanina”,</p> <ul style="list-style-type: none"> – wymienia prośby zawarte w „Modlitwie Pańskiej”, – objaśnia, dlaczego modlitwę „Ojcze nasz” nazywamy „Modlitwą Pańską”, – wyjaśnia, dlaczego „Modlitwa Pańska” jest wzorem modlitwy chrześcijanina, definiuje, czym jest modlitwa wstawieniowa, określa sens i wartość modlitwy, – używa poprawnie terminu: Opatrzność Boża, – stwierdza, że Bóg czuwa nad każdym stworzeniem, – przytacza tekst biblijny: Mt 11,28, – stwierdza, że każdą trudność łatwiej przetrwać z Chrystusem, – streszcza przypowieść o domu na skale, określa, jak postępuje człowiek roztropny, – wyjaśnia znaczenie przypowieści o winnym krzewie, – definiuje, czym są sakramenty, – wymienia sakramenty święte, – przytacza słowa Pana Jezusa z Ostatniej Wieczerzy, odnoszące się do Najświętszego Sakramentu, – streszcza tekst biblijny, mówiący o ustanowieniu Eucharystii, – objaśnia, gdzie może spotkać się z Panem Bogiem w czasie wakacji. 	<ul style="list-style-type: none"> – wybiera sposoby okazywania wdzięczności Bogu za opiekę, – rysuje, w jaki sposób okazuje wdzięczność Bogu za Jego opiekę, – wyjaśnia, dlaczego wszelkie trudności trzeba powierzyć Chrystusowi, – wyjaśnia, co oznacza sformułowanie „dom zbudowany na skale” w odniesieniu do życia chrześcijanina, – dowodzi, że chrześcijanin powinien swoje życie budować na fundamencie słowa Bożego, – określa sakramenty święte jako drogę życia i świętości, – wyjaśnia znaczenie uroczystości Najświętszego Ciała i Krwi Pana Jezusa dla chrześcijanina, – wskazuje na potrzebę adoracji Najświętszego Sakramentu, – wybiera sposób realizacji przyrzeczeń wakacyjnych, – uzasadnia potrzebę modlitwy w czasie wakacji. 	<p>Świętym,</p> <ul style="list-style-type: none"> – ocenia swoją postawę w czasie modlitwy, – planuje modlitwę dziękczynną za Bożą opiekę, – redaguje modlitwę o pomoc Boga w rozwiązywaniu problemów, – planuje roztropne postępowanie, oparte o słowo Boże, planuje częste korzystanie z sakramentów świętych, planuje swój udział w procesji Bożego Ciała, – planuje wakacyjne spotkania ze Stwórcą.
--	--	--	---

Na ocenę celującą zasługuje uczeń, który wyraźnie wykracza poza poziom osiągnięć edukacyjnych przewidzianych dla danego etapu kształcenia.

klasa 5

OCENA DOPUSZCZAJĄCA	OCENA DOSTATECZNA	OCENA DOBRA	OCENA BARDZO DOBRA
---------------------	-------------------	-------------	--------------------

I. Bóg kocha ludzi			
<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – podaje przymioty Boga, – nazywa Boga Stworzycielem, – stwierdza, że wszystko, co Bóg stworzył było dobre, – podaje istotę, przyczyny i skutki grzechu, – podaje, kim byli Abel i Kain, – podaje znaczenie słowa „przymierze”, – identyfikuje arkę Noego z Kościołem, – podaje, że grzech niszczy przyjaźń z Bogiem, – definiuje słowa: „liturgia”, „sakrament”. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – przytacza prawdę o początku świata zawartą w Księdze Rodzaju, – streszcza biblijny tekst o stworzeniu świata, – wyjaśnia słowa: „stworzyć”, „wszechmogący”, – identyfikuje pochodzenie człowieka ze stworzeniem przez Boga, wskazuje na powołanie człowieka do przyjaźni z Bogiem, – określa sposoby podtrzymywania własnej przyjaźni z Bogiem, identyfikuje grzech Adama i Ewy z grzechem pierworodnym, – streszcza opowiadanie biblijne o nieposłuszeństwie pierwszych ludzi, wybiera sposoby okazywania wdzięczności Bogu za miłość i obietnicę zbawienia, – streszcza tekst biblijny, mówiący o Ablu i Kainie, – przytacza biblijne opowiadanie o zawarciu przymierza Boga z Noem, – używa poprawnie terminów: przymierze, arka, Kościół, definiuje słowo „pycha”, – streszcza tekst biblijny o wieży Babel, – uzasadnia sens jedności z Bogiem i ludźmi, – proponuje, co należy czynić, aby wzrastała jedność wśród ludzi, wylicza sakramenty święte, – określa sposoby obecności Chrystusa w liturgii, – rysuje znak graficzny sakramentu chrztu, Eucharystii oraz pojednania i pokuty, – wnioskuję, że liturgia jest drogą do jedności z Bogiem. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – określa, w jaki sposób należy dbać o stworzony świat, – streszcza biblijny opis stworzenia człowieka, – wyjaśnia, dlaczego człowiek jest najdoskonalszym stworzeniem Boga, – objaśnia, dlaczego Bóg obiecał ludziom Zbawiciela, – wskazuje, że ofiara Abła była zapowiedzią ofiary Pana Jezusa, – wnioskuję, że każdy grzech jest nieszczęściem człowieka, – wyjaśnia znaczenie przymierza z Noem dla całej ludzkości, – wyjaśnia potrzebę troski o jedność z Bogiem, – wskazuje na jedność ludzi z Bogiem w sakramentach: chrztu, Eucharystii oraz pojednania i pokuty. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – podaje, w czym człowiek jest podobny do Boga, – wyjaśnia tekst biblijny zapowiadający Zbawiciela, – wskazuje podobieństwa między przymierzem zawartym z Noem a przymierzem zawartym w Chrystusie.
II. Bóg opiekuje się ludźmi			
<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – uzasadnia potrzebę szacunku dla imienia Boga, – wyjaśnia, dlaczego Pan Bóg zesłał plagi na Egipt, – wnioskuję o potrzebie wierności Bogu w swoim życiu, – wskazuje przykłady życia zgodnego z wolą Bożą, 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – charakteryzuje postawę człowieka wierzącego, – określa postawę Abrahama wobec Bożego wezwania, – proponuje sposoby troski o rozwój wiary, – wybiera sposoby okazywania miłości Bogu, – ocenia postawę Abrahama wobec Boga, – przytacza biblijne opowiadanie dotyczące snu Jakuba, – uzasadnia przyjmowanie przez człowieka woli Bożej, – wskazuje na potrzebę wierności Panu Bogu i dziękowania 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – streszcza biblijny opis powołania Abrahama, – wyjaśnia, dlaczego Abrahama nazywamy ojcem wierzących, – wyjaśnia, na czym polega podobieństwo Izaaka i Jezusa, – wyjaśnia, dlaczego powinniśmy powierzyć swoje życie Panu Bogu, 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – podaje treść obietnicy danej Abrahamowi, – wymienia imiona dwunastu synów Jakuba, – wyjaśnia znaczenie proroctwa Jakuba, – wymienia dziewięć plag egipskich, – objaśnia, czym był Namiot Spotkania, – proponuje, jak rozwijać życie Boże.

<ul style="list-style-type: none"> – podaje, że Bóg wyprowadził Izraelitów z niewoli egipskiej, – podaje, że Izraelici przeszli przez Morze Czerwone, – podaje znaczenie słowa „manna”. 	<ul style="list-style-type: none"> za Jego opiekę, – wyjaśnia, do czego wzywa nas Pan Bóg na przykładzie Józefa, – redaguje modlitwę dziękczynną za zbawienie człowieka, – podaje, że Józef daje nam przykład przebaczenia, – wyjaśnia, do czego Pan Bóg wzywa każdego człowieka poprzez historię Józefa, – uzasadnia, dlaczego należy przebaczać innym, – podaje imię, które objawił Bóg Mojżeszowi, – wskazuje na wartość współpracy z Bogiem w zbawianiu innych ludzi, – identyfikuje baranka paschalnego i Baranka Bożego, – objaśnia znaczenie baranka dla Izraelitów, – określa znaczenie wyjścia z niewoli dla historii narodu wybranego, – przytacza okoliczności przejścia Izraelitów przez Morze Czerwone, – wyjaśnia analogię pomiędzy przejściem przez Morze Czerwone a sakramentem chrztu świętego, – wskazuje, że należy dziękować za łaskę chrztu świętego, – przytacza przykłady szczególnej opieki Boga nad Izraelitami, – charakteryzuje pojęcia: łaska Boża uświęcająca i łaska uczynkowa. 	<ul style="list-style-type: none"> – streszcza historię Józefa, syna Jakuba, – porównuje wydarzenia z życia Józefa i Pana Jezusa, – charakteryzuje postać Józefa, – streszcza losy Józefa i jego braci, – wybiera sposoby, jak pogłębiać więź z Bogiem, – streszcza biblijne opowiadanie o powołaniu Mojżesza, – wybiera sposoby współpracy z Bogiem w dziele zbawienia, – podaje przykłady opieki Bożej nad Izraelitami, – wnioskuje, że łaska Boża ratuje człowieka z niewoli grzechu, – wyjaśnia analogię pomiędzy manną a sakramentem Eucharystii, – charakteryzuje związek między Ostatnią Wieczerzą a liturgią eucharystyczną, – określa sposoby okazywania wdzięczności Bogu za dar Eucharystii, – przytacza treść wydarzenia biblijnego, jakim było wyprowadzenie wody ze skały, – wyjaśnia analogię między wodą ze skały wodę a łaską Bożą. 	
--	---	--	--

III. Bóg zawiera przymierze z ludźmi

<ul style="list-style-type: none"> – identyfikuje Dekalog z przykazaniami Bożymi, – objaśnia, czym jest przymierze, – dowodzi, że przykazania Boże są drogą do życia wiecznego, – określa, dlaczego krzyż jest znakiem wiary chrześcijańskiej, – redaguje modlitwę wdzięczności za przynależność do Kościoła, 	<ul style="list-style-type: none"> – podaje treść przykazania miłości Boga i bliźniego, – wyjaśnia analogię między Dekalogiem a Nowym Przymierzem, – podaje, że wypełnianie przykazań jest wyrazem wiary i posłuszeństwa Bogu, – wymienia przykłady dochowania wierności przymierza z Bogiem, wyjaśnia, dlaczego należy zachowywać przykazania Boże, – wskazuje, że należy formować sumienie według przykazań Bożych, wyjaśnia analogię między Ziemią 	<ul style="list-style-type: none"> – uzasadnia, że Dekalog jest wyrazem miłości i troski Boga o człowieka, – dowodzi, dlaczego należy wypełniać przykazania Boże, – przytacza treść opowiadania biblijnego o wężu miedzianym, – wymienia okoliczności wprowadzenia Izraelitów do Ziemi Obiecanej, 	<ul style="list-style-type: none"> – opowiada o przymierzu, które Bóg zawarł z Dawidem, – określa, na czym polegało Nowe Przymierze, – wyjaśnia analogię między wężem na pustyni a krzyżem Chrystusa, – wyjaśnia, co to znaczy „trwać przy Chrystusie”.
--	--	---	---

<ul style="list-style-type: none"> – podaje, kto powołuje człowieka do świętości. 	<p>Obiecaną a niebem, wskazuje na Pana Jezusa jako jedyne Pośrednika w zbawczym dziele Boga,</p> <ul style="list-style-type: none"> – określa, dlaczego Bóg wzywa człowieka do świętości, nazywa Pana Jezusa Wielkim Potomkiem Dawida, wyjaśnia znaczenie słowa „Mesjasz”, – wybiera sposoby okazywania wdzięczności Bogu za sakrament chrztu świętego, opowiada o życiu świętych ludzi, wybiera sposoby realizowania wezwania do świętości. 	<ul style="list-style-type: none"> – uzasadnia potrzebę współpracy z Bogiem, – wyjaśnia, na czym polega przymierze Boga z ludźmi. 	
--	--	---	--

IV. Bóg posyła Jezusa

<ul style="list-style-type: none"> – wylicza zadania proroków, – podaje, kim był Jan Chrzciciel, – objaśnia znaczenie słowa: „posłannictwo”, określa warunki sakramentu pokuty, podaje, że Jezus Chrystus jest postacią historyczną, – wyjaśnia znaczenie pojęcia: „postać historyczna”, – wyjaśnia znaczenie imienia: Syn Boży, określa znaczenie pojęcia: „objawienie”, wybiera sposoby okazywania miłości Bogu Ojcu. – podaje, że Święta Rodzina jest wzorem życia z Bogiem, – wymienia wartości niezbędne do utworzenia szczęśliwej rodziny, wyjaśnia, kto i co tworzy rodzinę, – podaje, że Jezus jest Królem, Kapłanem i Prorokiem, – wyjaśnia pojęcia: „Ziemia Święta”, „miejsca ewangeliczne”, – wskazuje na potrzebę poznawania miejsc związanych z życiem Jezusa. 	<ul style="list-style-type: none"> – identyfikuje Adwent z czasem radości i oczekiwania, – wyjaśnia znaczenie słów: „Adwent”, „Zbawiciel”, „protoewangelia”, – określa potrójne znaczenie Adwentu, – podaje, kim był Elizeusz, – wskazuje na sakrament chrztu, jako warunek naszego zbawienia, – wybiera sposoby okazywania wdzięczności Bogu za łaski otrzymane na chrzcie świętym. – podaje, kim był Izajasz, – wskazuje na potrzebę zawierzenia Bogu, – proponuje sposoby pogłębiania wiary, – wymienia dokumenty chrześcijańskie i pozachrześcijańskie, jako źródła wiedzy o Jezusie, – określa relacje panujące w Świętej Rodzinie, – uzasadnia potrzebę wzajemnego pomagania sobie i odpowiedzialności za rodziców i rodzeństwo, – przyjmuje odpowiedzialność za postawę miłości i odpowiedzialności w rodzinie. – podaje, kto objawił się podczas chrztu Jezusa, – przytacza przykazanie miłości Boga i bliźniego, – wyjaśnia różnicę między królestwem ziemskim i Królestwem Bożym, – wylicza najważniejsze miejsca w Palestynie związane z misją Zbawiciela. 	<ul style="list-style-type: none"> – streszcza wydarzenie biblijne o uzdrowieniu Naamana, – wymienia proroków zapowiadających przyjście Mesjasza, wymienia prorocтва Izajasza odnoszące się do zapowiadanego Mesjasza. – wyjaśnia, w jaki sposób wypełniły się prorocтва Izajasza, – streszcza prorocтва Jana Chrzciciela zapowiadające Mesjasza, podaje świadectwa Jezusa o Jego Bożym synostwie, – wymienia zadania, jakie wynikają z przyjęcia sakramentu chrztu świętego, streszcza świadectwo wiary św. Piotra, streszcza tekst biblijny o chrzcie Pana Jezusa, – wskazuje, że Jezus jest umiłowanym Synem Boga Ojca, – wymienia przykłady czynów Jezusa jako Króla, Kapłana, Proroka, – proponuje sposoby realizacji przykazania miłości w codziennym życiu. 	<ul style="list-style-type: none"> – analizuje wezwania poszczególnych niedziel Adwentu, – uzasadnia znaczenie chrztu Jezusa w Jordanie, – streszcza prorocтва zapowiadające przyjście Mesjasza, – wyjaśnia, w jaki sposób wypełniły się prorocтва mesjańskie, – charakteryzuje świadectwa wiary o Jezusie Chrystusie, – dowodzi prawdy o Jezusie, jako postaci historycznej, – uzasadnia potrzebę dziękczynienia Bogu za chrzest.
---	--	--	---

V. Bóg naucza przez Jezusa

<ul style="list-style-type: none"> – podaje, co to jest przypowieść, – podaje, czym jest winnica, 	<ul style="list-style-type: none"> – streszcza poznane przypowieści, – wybiera sposoby budowania i umacniania Królestwa 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia prawdy zawarte w przypowieściach, 	<ul style="list-style-type: none"> – dowodzi, że sakrament chrztu to czas wezwania nas do pracy w winnicy
---	---	--	--

<ul style="list-style-type: none"> – identyfikuje bliźniego z drugim człowiekiem, – podaje, że Jezus Chrystus głosi naukę Ojca, – podaje, że Jezus uczy prawdy, – wymienia sakramenty święte, – podaje znaczenie słowa „błogosławiony”, – określa, czym jest sąd ostateczny, – uzasadnia potrzebę starania się o dobre postępowanie. 	<p>Bożego,</p> <ul style="list-style-type: none"> – identyfikuje winnicę z Królestwem Bożym, – streszcza przypowieść o robotnikach w winnicy, – wskazuje, że warunkiem przynależności do Królestwa Bożego jest nawrócenie i wiara, – podaje, jak brzmi podstawowe prawo Królestwa Bożego, streszcza przypowieść o miłosiernym Samarytaninie, – objaśnia, dlaczego Jezus Chrystus został posłany przez Ojca, wyjaśnia, co stanowi istotę nauki Pana Jezusa, określa sposoby rozwoju Królestwa Bożego, – przytacza prawdy głoszone przez Jezusa, – wyjaśnia, dlaczego Jezus Chrystus głosił prawdę, – wyjaśnia, w jaki sposób Pan Jezus działa w sakramentach, – wskazuje, że w sakramentach jednoczymy się z Chrystusem, uzasadnia potrzebę częstego korzystania z sakramentów, identyfikuje Kazanie na Górze z Ośmioma Błogosławieństwami, – wybiera sposób realizacji błogosławieństw w swoim życiu, podaje, że Pana Jezus ukazuje prawdę o Królestwie Bożym na podstawie przypowieści o ziarnku gorczycy, stwierdza, że Kościół głosi radosną nowinę o Królestwie Bożym, – uzasadnia potrzebę korzystania z sakramentów świętych i spełniania dobrych uczynków, – przytacza treść przypowieści o chwaście i sieci. 	<ul style="list-style-type: none"> – wybiera sposoby realizowania czynów miłości w codziennym życiu, – przytacza treść błogosławieństw, – wyjaśnia, jakich ludzi Jezus nazywa „błogosławionymi”, – uzasadnia potrzebę stosowania Ośmiu Błogosławieństw w swoim życiu, – wyjaśnia, dzięki czemu Królestwo Boże wzrasta, – wskazuje na sakrament chrztu świętego, jako początek rozwoju Królestwa Bożego w człowieku, – objaśnia prawdy o Królestwie Bożym, zawarte w przypowieściach o chwaście i sieci, 	<p>Bożej,</p> <ul style="list-style-type: none"> – uzasadnia, dlaczego każdy człowiek został powołany do poszukiwania prawdy, – wskazuje na błogosławieństwa, jako drogę przyjaźni z Jezusem, – ocenia swoje postępowanie w świetle prawd Bożych, – planuje troskę o dążenie do świętości.
---	--	--	--

VI. Bóg działa przez Jezusa

<ul style="list-style-type: none"> – podaje, że Jezus uzdrawia i odpuszcza grzechy, – określa, w których sakramentach Jezus odpuszcza grzechy, – podaje, że Eucharystia jest pokarmem na życie wieczne, – podaje, że Jezus ma dwie natury – Boską i ludzką, – stwierdza, że moc Jezusa jest ratunkiem dla człowieka pośród życiowych burz, – podaje, czym jest wskrzeszenie, – podaje, że krzyż jest symbolem 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje na chrześcijańską postawę wobec cierpienia, objaśnia, co to znaczy, że Eucharystia jest pokarmem na życie wieczne, – wskazuje na związek rozmnożenia chleba z Eucharystią, – określa sposoby okazywania wdzięczności Bogu za dar Eucharystii, określa, w jaki sposób okazywać zaufanie i wiarę w Jezusa, – wymienia przykłady wskrzeszeń opisanych w Piśmie Świętym, – wyjaśnia, czego zapowiedzią stał się cud wskrzeszenia, – wskazuje na różnicę między wskrzeszeniem a zmartwychwstaniem, – podaje, że śmierć Jezusa na krzyżu była spełnieniem woli Ojca i centralnym wydarzeniem w historii zbawienia, 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia istotę uzdrowień dokonanych przez Jezusa, – objaśnia, na czym polega zdrowie duszy, opowiada o cudownym rozmnożeniu chleba przez Jezusa, – streszcza tekst biblijny o uciszeniu burzy na jeziorze, – wskazuje, że Jezus, uciszając burzę na jeziorze, objawił swoją Boską moc, pogłębił wiarę uczniów i okazał swoje miłosierdzie, – opowiada tekst biblijny o wskrzeszeniu Łazarza, – streszcza opis biblijny dotyczący 	<ul style="list-style-type: none"> – określa istotne części liturgii Wielkiego Piątku, – podaje, że chrzest jest uczestnictwem w Tajemnicy Paschalnej Chrystusa, – objaśnia, w jaki sposób uczestniczymy w Tajemnicy Paschalnej Chrystusa, – wyjaśnia, dlaczego zmartwychwstanie Jezusa stanowi dla nas źródło chrześcijańskiego życia, – uzasadnia potrzebę spotkania z Jezusem we Mszy Świętej, – uzasadnia obecność Boga w swoich przeżyciach wakacyjnych.
--	---	--	---

<p>wiary chrześcijan,</p> <ul style="list-style-type: none"> – wymienia symbole chrzcielne, – wyjaśnia znaczenie sakramentu chrztu, – wskazuje zadania ucznia Chrystusa, – podaje, że zmartwychwstanie Chrystusa jest podstawą i źródłem życia chrześcijańskiego, – podaje, że wiara jest darem Boga, – definiuje terminy: „dar”, „wiara”, – wskazuje na odpowiedzialność za przyjętą wiarę, – podaje, że Jezus jest naszą nadzieją w pokonywaniu trudności, – wyjaśnia, czym jest nadzieja, – podaje, że źródłem prawdziwej miłości jest Bóg, – objaśnia, czym jest postawa miłości, – wskazuje na odpowiedzialność za pełnienie czynów miłości, – podaje, że w pięknie świata poznajemy Boga, – wskazuje na wakacje jako czas dany od Boga. 	<ul style="list-style-type: none"> – wybiera sposoby okazywania posłuszeństwa wobec woli Bożej, – wskazuje na potrzebę wdzięczności Panu Jezusowi za Jego miłość i śmierć na krzyżu, – objaśnia, czym jest Nowe Przymierze, – wyjaśnia, czym jest śmierć Jezusa na krzyżu, – wskazuje na sens śmierci Chrystusa na krzyżu jako ofiary Nowego Przymierza, – dowodzi konieczności przyjęcia chrztu przez człowieka, – definiuje termin: „chrystofania”, – objaśnia, w jaki sposób należy dbać o rozwój wiary, – stwierdza, że każdą trudność łatwiej przetrwać z Chrystusem, – określa czyny, które świadczą o życiu w miłości, – wybiera sposoby okazywania wdzięczności Bogu za Jego miłość, – objaśnia, w jaki sposób można pogłębiać przyjaźń z Panem Jezusem, 	<p>ukrzyżowania Jezusa,</p> <ul style="list-style-type: none"> – uzasadnia znaczenie śmierci Pana Jezusa na krzyżu, – uzasadnia konieczność czerpania mocy i siły płynącej z krzyża w sytuacjach trudnych, – określa, czym jest Tajemnica Paschalna Chrystusa, – streszcza teksty biblijne na temat zmartwychwstania Pana Jezusa, – przytacza słowa Jezusa, skierowane do świętego Tomasza, – wyjaśnia, dlaczego Pan Jezus po swoim zmartwychwstaniu ukazywał się Apostołom, – streszcza tekst biblijny, opisujący spotkanie Zmartwychwstałego Jezusa z Apostołami, – analizuje, czym jest nadzieja w odniesieniu do trudności. 	
---	--	---	--

Na ocenę celującą zasługuje uczeń, który wyraźnie wykracza poza poziom osiągnięć edukacyjnych przewidzianych dla danego etapu kształcenia.

klasa 6

OCENA DOPUSZCZAJĄCA	OCENA DOSTATECZNA	OCENA DOBRA	OCENA BARDZO DOBRA
I. TAJEMNICA KOŚCIOŁA CHRYSZTUSOWEGO			
Uczeń:	Uczeń:	Uczeń:	Uczeń:

<ul style="list-style-type: none"> – podaje, że Jezus założył Kościół, – identyfikuje Kościół ze wspólnotą ludzi ochrzczonych, – streszcza tekst Ewangelii – Mt 4,18-22, – podaje, że Jezus Chrystus objawił Ducha Świętego, – określa, jaką postawę należy przyjąć wobec działania Ducha Świętego, – podaje, że Duch Święty jest źródłem darów i charyzmatów udzielanych Kościołowi, – wymienia siedem darów Ducha Świętego, – objaśnia znaczenie słowa „charyzmat”, – podaje, że Duch Święty został zesłany na ziemię w dniu Pięćdziesiątnicy, – rozróżnia symbole Ducha Świętego, wylicza trzy cnoty Boskie, podaje przykłady oddziaływania Ducha Świętego na Apostołów, – stwierdza, że Duch Święty źródłem apostolskiej działalności Kościoła, podaje, że nakaz misyjny dotyczy wszystkich chrześcijan, – wyjaśnia znaczenie słów: „prymat” i „nieomyślność”, – podaje, że św. Piotr był pierwszym papieżem, – rozróżnia, że papież jest zastępcą Chrystusa na ziemi i następcą św. Piotra, streszcza tekst biblijny o powołaniu Piotra na papieża, charakteryzuje postać św. Piotra, – wskazuje, że św. Piotr i każdy papież realizuje posłannictwo Chrystusowe, nazywa św. Pawła Apostołem Narodów, wymienia cechy wspólnoty, – opowiada o życiu pierwszych wspólnot chrześcijańskich, stwierdza, że pierwsze wspólnoty chrześcijańskie są wzorem wypełniania zadań Kościoła, podaje, że Chrystus jest obecny w Kościele, podaje, że katolik to człowiek należący do Kościoła Chrystusowego, – streszcza fragmenty Pisma Świętego mówiące o Kościele. 	<ul style="list-style-type: none"> – określa, na czym polega współpraca w budowaniu Kościoła, – wyjaśnia, w jaki sposób Duch Święty działa w człowieku, – rysuje symbole Ducha Świętego, – wskazuje na konieczność pogłębiania wiary, zaufania i miłości względem Boga, – wskazuje na modlitwę i świadectwo życia codziennego jako udział w apostolskiej działalności Kościoła, – objaśnia, na czym polega misyjny charakter Kościoła, – przytacza treść nakazu misyjnego Chrystusa, – wyjaśnia, co poleca Jezus w nakazie misyjnym, – wyjaśnia, w jakich okolicznościach Jezus powołał św. Pawła, – wyjaśnia, w jaki sposób pierwsi chrześcijanie realizowali naukę Chrystusa, – rozróżnia przymioty Kościoła, – wyjaśnia, co otwiera drogę naszego zbawienia, – wymienia dary otrzymane na chrzcie świętym, – proponuje sposoby aktywnego angażowania się w życie Kościoła. 	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia imiona Apostołów, – wyjaśnia, jaka jest istota poszczególnych darów Ducha Świętego, określa znaczenie darów i charyzmatów w życiu chrześcijańskim, wyjaśnia, jaką rolę w życiu chrześcijanina pełnią cnoty Boskie, – charakteryzuje rolę Ducha Świętego w życiu Kościoła, – proponuje sposoby zaangażowania się w dzieło misyjne Kościoła, – podaje, że papież wraz z Kolegium Biskupów stanowi Urząd Nauczycielski Kościoła, – objaśnia, kiedy nauczanie papieża jest nieomyślne, – określa, dlaczego św. Pawła nazywamy Apostołem Narodów, – charakteryzuje Kościół jako jeden, święty, powszechny i apostolski, – stwierdza, że Kościół jest wspólnotą, którą łączy wspólna wiara w Chrystusa, – wskazuje na konieczność podejmowania różnych czynności w Kościele. 	<ul style="list-style-type: none"> – uzasadnia stwierdzenie: „człowiek współczesny może być rybakiem ludzi”, – stwierdza, że Duch Święty jest źródłem mocy dla wyznawców Chrystusa, – uzasadnia potrzebę współpracy z Duchem Świętym w pogłębianiu wiary, nadziei i miłości w codziennym życiu, – uzasadnia potrzebę głoszenia Ewangelii w dzisiejszym świecie, – klasyfikuje nauczanie zwyczajne i nadzwyczajne Kościoła, – stwierdza, że św. Paweł uświadamia nam potrzebę bycia apostołem Jezusa w świecie, – uzasadnia związek Eucharystii z miłością bliźniego, – wskazuje na sakrament chrztu świętego jako dar i obowiązek chrześcijanina.
II. SIEDEM SAKRAMENTÓW ŚWIĘTYCH			
<ul style="list-style-type: none"> – wymienia siedem sakramentów świętych, – wyjaśnia, czym są sakramenty, – podaje, że sakrament chrztu jest fundamentem życia chrześcijańskiego, – charakteryzuje obrzęd sakramentu chrztu świętego, 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, dlaczego chrzest jest fundamentem życia chrześcijańskiego, stwierdza, że bierzmowanie jest sakramentem umocnienia w wierze, objaśnia, kto i kiedy może przyjąć 	<ul style="list-style-type: none"> – klasyfikuje podział sakramentów, – uzasadnia, że w przyjmowaniu sakramentów konieczna jest wiara i współpraca z Bogiem, 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje biblijne podstawy sakramentów, – dowodzi znaczenia sakramentu bierzmowania w życiu chrześcijanina,

<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, jakie dary otrzymujemy w sakramencie bierzmowania, – podaje, że Eucharystia jest źródłem miłości Boga i człowieka, podaje, że w sakramencie pokuty i pojednania spotykamy się z Bogiem, który jednoczy nas ze sobą i ludźmi, nazywa Boga kochającym i miłosiernym Ojcem, – podaje, że Jezus powołuje do kapłaństwa, – identyfikuje sakrament kapłaństwa z kontynuacją misji Chrystusa, – podaje, że sakrament małżeństwa jest przymierzem miłości, wymienia, co ślubują sobie małżonkowie w sakramencie małżeństwa, objaśnia różnicę między sakramentem małżeństwa a ślubem cywilnym, – wskazuje, kto powołuje i uzdalnia do miłości małżeńskiej. 	<p>sakrament bierzmowania,</p> <ul style="list-style-type: none"> – nazywa Eucharystię sakramentem miłości, – wskazuje na potrzebę korzystania z sakramentu Eucharystii, wyjaśnia potrzebę pracy nad sobą dla dobra osobistego i całej wspólnoty Kościoła, określa, jakie warunki trzeba spełnić, aby sakrament pokuty i pojednania był powrotem do Boga, wyjaśnia znaczenie terminów: seminarium, święcenia, – nazywa sakrament namaszczenia chorych darem Chrystusa dla ludzi cierpiących. 	<ul style="list-style-type: none"> – objaśnia określenie: „woda żywa”, – określa obrzędy sakramentu bierzmowania, – objaśnia, dlaczego Eucharystia jest sakramentem miłości, – wskazuje konsekwencje sakramentu Eucharystii, – wyjaśnia, dlaczego chrześcijanie zawierają małżeństwo w Kościele, – objaśnia obrzęd namaszczenia chorych, dowodzi, dlaczego należy korzystać z sakramentu namaszczenia chorych. 	<ul style="list-style-type: none"> – objaśnia określenia Eucharystii, – określa, na czym polega udział kapłanów w misji Chrystusa, – porównuje związek miłości małżeńskiej do miłości Chrystusa wobec Kościoła, – opowiada, jak należy przygotować się do przyjęcia sakramentu namaszczenia chorych, – określa, jakie łaski są udzielane w sakramencie namaszczenia chorych.
III. ŻYCIE Z CHRYSZTUSEM WE WSPÓLNOŚCI KOŚCIOŁA			
<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, co łączy wszystkich chrześcijan w Kościele, – określa zadania chrześcijan wynikające z przynależności do Kościoła – Mistycznego Ciała Chrystusa, – podaje, że Jezus założył Kościół, – rozróżnia Kościół powszechny i Kościół lokalny, – wymienia przykazania kościelne, – podaje, że świeccy to wierni, którzy nie mają święceń kapłańskich ani zakonnych, – podaje, że człowiek jest istotą społeczną, – wymienia wspólnoty, w których żyje człowiek, – rozróżnia uczynki miłosierdzia co do duszy i co do ciała, – wyjaśnia, w jaki sposób można wypełniać przykazanie miłości w codziennym życiu, – podaje, że modlitwa jest rozmową i spotkaniem człowieka z Bogiem, podaje, że najdoskonalszą modlitwą wspólnotową jest modlitwa liturgiczna, – podaje, że niedziela jest dniem Pańskim, – określa sposoby świętowania dnia Pańskiego. 	<ul style="list-style-type: none"> – podaje, że Kościół to Mistyczne Ciało Chrystusa, – wyjaśnia znaczenie terminów: Kościół powszechny, Kościół lokalny, wyjaśnia znaczenie przykazań kościelnych, – wyjaśnia, jaką rolę pełnią wierni świeccy w Kościele, wskazuje na konieczność dawania świadectwa wiary świeckich w Kościele, – wyjaśnia, dlaczego człowiek powinien dbać o życie wspólnotowe, podaje, że uczynki miłosierdzia są świadectwem miłości braterskiej, proponuje sposoby troski i odpowiedzialności za innych ludzi, wyjaśnia, jaka powinna być modlitwa, definiuje modlitwę osobistą i liturgiczną, wyjaśnia, dlaczego niedzielę nazywamy dniem Pańskim. 	<ul style="list-style-type: none"> – objaśnia, co to znaczy, że Kościół jest Mistycznym Ciałem Chrystusa, – wskazuje na różnorodność zadań we wspólności Kościoła powszechnego i Kościoła lokalnego, uzasadnia potrzebę przestrzegania przykazań kościelnych w swoim życiu, – proponuje sposoby zaangażowania się wiernych świeckich w życie Kościoła, – stwierdza, że każdy gest miłości wobec drugiego człowieka jest okazaniem miłości Chrystusowi, – wskazuje na konieczność modlitwy w życiu chrześcijanina, – wyjaśnia, jak należy się modlić. 	<ul style="list-style-type: none"> – proponuje sposoby czynnego zaangażowania się w życie Kościoła lokalnego – diecezji i parafii, określa, jakie są sposoby wypełniania przykazań kościelnych, charakteryzuje cechy miłości chrześcijańskiej, – stwierdza, że modlitwa wypływa z potrzeby serca człowieka, wskazuje na modlitwę osobistą i wspólnotową jako wypełnienie nauki Chrystusa, – dowodzi wartości modlitwy osobistej i wspólnotowej – liturgicznej, stwierdza, że dla chrześcijanina niedziela to dzień spotkania z Chrystusem Zmartwychwstałym.
IV. JESTEŚMY WŁĄCZENI W DZIEDZICTWO KOŚCIOŁA			
<ul style="list-style-type: none"> – podaje, że św. Wojciech jest wzorem świadka wiary w Boga, – wskazuje na postawę wierności Bogu na wzór św. Wojciecha, – podaje, że Polska w 966 roku przyjęła chrzest, – identyfikuje przyjęcie chrztu przez Mieszka I z chrztem 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, jaką rolę odegrał św. Wojciech w historii chrześcijaństwa polskiego, – uzasadnia potrzebę dawania świadectwa przynależności do Kościoła, 	<ul style="list-style-type: none"> – proponuje sposoby dawania świadectwa swojej wiary w Boga, – wyjaśnia znaczenie chrztu Polski dla narodu i <u>Europy</u>, – proponuje sposoby rozwijania 	<ul style="list-style-type: none"> – opowiada o życiu św. Wojciecha, – dowodzi, że chrześcijanin powinien być świadkiem wiary w Boga,

<p>Polski, wskazuje na obecność Chrystusa w narodzie polskim, wymienia przykłady kultury chrześcijańskiej,</p> <ul style="list-style-type: none"> – podaje znaczenie słowa „misje”, – wskazuje na potrzebę modlitwy za misje, – podaje, że tajemnice różańca świętego są streszczeniem najważniejszych wydarzeń z życia Jezusa i Maryi, wymienia tajemnice różańca świętego, – podaje, że Maryja jest Królową Polski, – określa, kto i kiedy ogłosił Maryję Królową Polski, – wskazuje, kiedy obchodzimy uroczystość Królowej Polski, podaje, że Maryja jest naszą Pośredniczką i Orędowniczką, – wymienia postaci wielkich Polaków, którzy czcili Maryję, proponuje sposoby czczenia Maryi, – podaje, że sanktuaria maryjne są wyrazem kultu Maryi w Kościele, podaje nazwę diecezji i parafii na terenie, której mieszka, wskazuje sposoby aktywnego uczestnictwa w życiu parafii i diecezji, – definiuje, co to jest Ojczyzna. 	<p>wyjaśnia, czym jest kultura chrześcijańska,</p> <ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, z czego wypływa działalność misyjna Kościoła, – proponuje sposoby włączenia się w dzieło misyjne Kościoła, – charakteryzuje tajemnice różańca świętego, – wyjaśnia, dlaczego Polacy powinni oddawać szczególną cześć Maryi, – objaśnia, co to znaczy, że Maryja jest Królową ludzkich serc, wyjaśnia, dlaczego Maryję nazywamy Pośredniczką i Orędowniczką, – określa formy kultu maryjnego w Kościele, definiuje, czym jest sanktuarium, wymienia imiona i nazwiska biskupa diecezji, proboszcza i wikariuszy parafii, na terenie której mieszka, wyjaśnia pojęcia: diecezja, parafia, biskup ordynariusz, – podaje, że miłość Ojczyzny jest obowiązkiem chrześcijanina, – wyjaśnia, czym jest patriotyzm, 	<p>wiary otrzymanej na chrzcie,</p> <ul style="list-style-type: none"> – opowiada o początkach chrześcijaństwa w Polsce, – dowodzi związku wiary i Kościoła z życiem narodu polskiego, – proponuje sposoby kształtowania kultury chrześcijańskiej, – dowodzi konieczności działalności misyjnej Kościoła, – wyjaśnia, dlaczego Maryję nazywamy nauczycielką życia Jezusa, – wskazuje na pobożność maryjną jako szczególny rys polskiej religijności, – wymienia sanktuaria maryjne w Polsce, – określa, jakie obowiązki wynikają z miłości do Ojczyzny, – wskazuje, jakie są owoce kultury chrześcijańskiej w Europie i Polsce. 	<ul style="list-style-type: none"> – stwierdza, że włączenie narodu polskiego do Kościoła powszechnego było wydarzeniem religijnym, politycznym i społecznym, – wyjaśnia znaczenie słów Chrystusa: „Beze Mnie nic nie możecie uczynić” w odniesieniu do narodu polskiego, – wskazuje, jak być odpowiedzialnym za chrześcijańskie dziedzictwo, – określa, kto i kiedy ogłosił Maryję Królową Polski, – opowiada o odnowieniu ślubów jasnogórskich, określa, dlaczego Maryję otaczamy szczególną czcią w Kościele, streszcza historię diecezji, parafii, – określa wpływ chrześcijaństwa na kulturę Europy i Polski, – uzasadnia potrzebę troski o kulturę chrześcijańską w Europie i Polsce.
--	---	--	--

V. ŚWIĘCI KOŚCIOŁA UCZĄ NAS WIARY

<ul style="list-style-type: none"> – podaje, że Bóg powołuje do świętości wszystkich ludzi, – definiuje słowo „męczennik”, – podaje, że św. Szczepan był pierwszym męczennikiem Kościoła, podaje, że św. Stanisław ze Szczepanowa jest patronem chrześcijańskiego ładu moralnego, – wycisza cechy męczenników, – dowodzi, że wiara, nadzieja i miłość są mocą do dawania świadectwa wiary w Boga, – podaje, że św. Stanisław Kostka jest patronem dzieci i młodzieży, – wymienia cechy miłości bliźniego, którymi odznaczał się św. Maksymilian Maria Kolbe, – wyjaśnia, na czym polega ofiarna postawa wobec bliźniego, – przytacza słowa św. Pawła, którymi w życiu kierował się bł. ks. Jerzy Popiełuszko, 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, czym jest świętość, – określa sposoby realizacji powołania do świętości, – wyjaśnia, dlaczego św. Szczepan poniósł śmierć męczeńską, – definiuje określenie: „moralność”, – określa, dlaczego św. Stanisław ze Szczepanowa jest świadkiem wiary, – wyjaśnia, na czym polega świadectwo wiary, – charakteryzuje osobę oddającą życie za wiarę w Boga, – przytacza motto życiowe św. Stanisława Kostki: „Do wyższych rzeczy jestem stworzony”, 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje zadania, które pomagają w realizacji powołania do świętości, dowodzi znaczenia świętych w życiu Kościoła, – opisuje okoliczności męczeńskiej śmierci Szczepana, – proponuje sposoby dawania świadectwa wiary w Chrystusa, – wyjaśnia, jakie były przyczyny konfliktu pomiędzy Bolesławem Śmiałym a św. Stanisławem ze Szczepanowa, uzasadnia potrzebę troski o ład moralny, – stwierdza, że męczennicy za wiarę są szczególnymi świadkami 	<ul style="list-style-type: none"> – charakteryzuje wybranych świętych, – dowodzi roli cierpienia i męczeństwa św. Szczepana w rozwoju Kościoła, – stwierdza, że świadectwo św. Stanisław ze Szczepanowa jest potwierdzeniem wierności Bogu, – wymienia męczenników z okresu II wojny światowej, – opowiada o życiu św. Stanisława Kostki, – określa, jakimi wartościami kierował się św. Stanisław Kostka w swoim życiu,
--	---	--	---

<ul style="list-style-type: none"> – definiuje pojęcia: wiara, posłuszeństwo w wierze, strażnik, – wylicza cechy, którymi odznaczał się prymas Stefan Wyszyński, – wyjaśnia, co znaczy być posłusznym w wierze i być strażnikiem wiary, – podaje, że Jezus jest najdoskonalszym nauczycielem wiary, – nazywa św. Jana Pawła II nauczycielem wiary, – objaśnia, jakie są zadania nauczyciela wiary. 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia motto życiowe św. Stanisława Kostki, – podaje, że św. Maksymilian Maria Kolbe jest wzorem ofiarnej postawy wobec bliźniego, – proponuje sposoby realizacji ofiarnej postawy miłości w swoim życiu, – proponuje działanie na rzecz rozwoju swojej wiary i bliźnich, – określa cechy św. Jana Pawła II jako nauczyciela wiary. 	<ul style="list-style-type: none"> wiary– dowodzi, że św. Maksymilian Maria Kolbe jest wzorem ofiarnej postawy wobec bliźniego, – dowodzi, że bł. ks. Jerzy Popiełuszko jest przykładem służby prawdzie, nazywa prymasa Stefana Wyszyńskiego strażnikiem wiary narodu polskiego, dowodzi, że św. Jan Paweł II jest nauczycielem wiary. 	<ul style="list-style-type: none"> – opowiada o życiu św. Maksymiliana Marii Kolbego, – opowiada o życiu bł. ks. Jerzego Popiełuszki, – opowiada o życiu i działalności prymasa Stefana Wyszyńskiego, – uzasadnia, dlaczego prymas Stefan Wyszyński jest strażnikiem wiary narodu polskiego.
--	---	--	--

VI. KATECHEZY LITURGICZNE

<ul style="list-style-type: none"> – identyfikuje Najświętszy Sakrament z Ciałem i Krwią Pana Jezusa, – podaje, że uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Pana Jezusa jest nazywana Bożym Ciałem. – podaje, że Adwent jest czasem oczekiwania na Zbawiciela, – wylicza symbole adwentowe, – podaje, że 25 grudnia obchodzimy uroczystość Narodzenia Pańskiego, – wymienia tradycje bożonarodzeniowe, – streszcza tekst Ewangelii o narodzeniu Jezusa, – podaje, że Wielki Post jest czasem przygotowania do Wielkanocy, – wylicza nabożeństwa odprawiane w Wielkim Poście, – wymienia stacje Drogi krzyżowej, – podaje, że zmartwychwstanie Pana Jezusa to największe wydarzenie w historii człowieka, – nazywa uroczystość Zmartwychwstania Pańskiego najważniejszym świętem chrześcijańskim. 	<ul style="list-style-type: none"> – przytacza słowa Pana Jezusa z Ostatniej Wieczerzy, odnoszące się do Najświętszego Sakramentu, – streszcza przypowieść o dziesięciu pannach, objaśnia, do czego przygotowuje nas czas Adwentu, – wskazuje, kto jest wzorem oczekiwania na Zbawiciela, wyjaśnia, dlaczego Bóg posłał na ziemię swego Syna, objaśnia, co pomaga w owocnym przeżyciu Wielkiego Postu, – wyjaśnia, dlaczego Pan Jezus przyjął mękę i śmierć na krzyżu, wylicza zwyczaje wielkanocne, wyjaśnia, czego dokonał Pan Jezus przez swojzmartwychwstanie, – objaśnia, co zapowiada zmartwychwstanie Jezusa, 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje na potrzebę adoracji Najświętszego Sakramentu, – wyjaśnia, co znaczą słowa Pana Jezusa: „Czuwajcie więc, bo nie znacie dnia ani godziny” (Mt 25,13), uzasadnia potrzebę czujności i gotowości na spotkanie z Bogiem, – proponuje sposoby okazywania wdzięczności Bogu za Jego miłość, określa, na czym polega nawrócenie i pokuta, – proponuje sposoby owocnego przeżycia Wielkiego Postu, – opowiada o wydarzeniach z drogi krzyżowej Pana Jezusa, – opowiada o wydarzeniu zmartwychwstania Pana Jezusa, 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia znaczenie uroczystości Najświętszego Ciała i Krwi Pana Jezusa dla chrześcijanina, – określa znaczenie adwentowych zwyczajów i symboli, – dowodzi, co objawił Bóg ludziom, posyłając na ziemię swego Syna, – dowodzi wartości postu, modlitwy i jałmużny.
--	---	---	--

Na ocenę celującą zasługuje uczeń, który wyraźnie wykracza poza poziom osiągnięć edukacyjnych przewidzianych dla danego etapu kształcenia.

klasa 7

Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra
I. Bóg na ludzkich drogach			
Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – wylicza cechy charakteryzujące człowieka, – objaśnia, co mówi o człowieku nauka i 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – streszcza wybrane teksty Katechizmu Kościoła Katolickiego na temat człowieka, 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – wskazuje na związek godności człowieka z dziełem stworzenia, 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – planuje pracę nad sobą, zmierzającą ku pełnemu rozwojowi swego

<p>Objawienie Boże,</p> <ul style="list-style-type: none"> – wymienia główne cele w życiu każdego chrześcijanina, wyjaśnia, co pomaga człowiekowi osiągnąć szczęście wieczne, – przytacza fragmenty biblijne, mówiące o potrzebie obecności Boga w życiu człowieka, – wyjaśnia, w czym przejawia się przyjaźń człowieka z Bogiem, – podaje przykłady obecności Boga we wszechświecie, – wyjaśnia, w jaki sposób człowiek może odkrywać i poznawać Boga. 	<ul style="list-style-type: none"> – określa zadania, do których powołany jest człowiek, – stwierdza, że rozwój człowieka ma znaczenie prywatne, społeczne i religijne, uzasadnia, że Bóg pragnie szczęścia człowieka, – wnioskuje, że poznanie Boga pozwala człowiekowi dotrzeć do prawdy o sobie, rozróżnia drogi prowadzące do Boga, – wskazuje na Pismo Święte jako źródło poznania Boga. 	<ul style="list-style-type: none"> – stwierdza, że pełnię człowieczeństwa możemy zobaczyć tylko w Chrystusie, – określa kryteria, według których staje człowiek w chwili decydujących wyborów moralnych, – przewiduje konsekwencje dokonywanych wyborów, dowodzi, że człowiek nosi w sercu pragnienie Boga, stwierdza, że poznanie Boga jest warunkiem koniecznym do odkrycia sensu istnienia, – redaguje modlitwę o przymnożenie łaski wiary w poznawaniu Boga. 	<p>człowieczeństwa,</p> <ul style="list-style-type: none"> – przyjmuje odpowiedzialność za swój rozwój, – przyjmuje odpowiedzialność za własny rozwój, – ocenia swoją postawę względem Boga, – dowodzi nieustannego pogłębiania wiedzy o Bogu, – planuje troskę o rozwój swojej wiary i mądrości.
<p>II. Słowo Boga do człowieka</p>			
<ul style="list-style-type: none"> – podaje definicję Objawienia Bożego, – przytacza tekst biblijny związany ze stworzeniem człowieka, – streszcza perykopę o stworzeniu świata (Rdz 1,1-26), definiuje słowo „religia”, – objaśnia wybrane teksty na temat Objawienia Bożego, wyjaśnia, czym jest Objawienie Boże, – identyfikuje siebie jako adresata Objawienia Bożego, objaśnia przesłanie i cel Objawienia Bożego, podaje, czym jest Pismo Święte, – wycisza święte księgi wielkich religii, – wyjaśnia, czym jest kanon biblijny, – nazywa Boga pierwszorzędnym Autorem Pisma Świętego, – definiuje, czym jest natchnienie biblijne, – opisuje proces redakcji ksiąg Pisma Świętego, – nazywa Boga Stwórcą świata i człowieka, – identyfikuje otaczający świat z dziełem Boga Stwórcy, definiuje, czym jest grzech, – wycisza przyczyny grzechu pierworodnego, – wyjaśnia, na czym polegał grzech Kaina i ludzi budujących wieżę Babel, – wyjaśnia, co nazywamy Ziemią Ojców wiary Izraela, nazywa patriarchów ludźmi zawierzenia i oddania Bogu, – wymienia Ojców wiary. 	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia czynniki, które pomagają odkryć obecność Boga w świecie, – wskazuje na czyny, które można podjąć, by świat był obrazem działania Boga Stwórcy, – używa poprawnie pojęć: chrześcijaństwo, Objawienie Boże, – charakteryzuje podstawowe prawdy wiary, wskazuje w Piśmie Świętym fragmenty mówiące o objawieniu się Boga, rozróżnia gatunki literackie w tekście biblijnym, – uzasadnia, że czytanie Pisma Świętego pogłębia więź z Bogiem i z człowiekiem, – opisuje proces formowania się ksiąg biblijnych, – wyjaśnia, jaką rolę spełniał człowiek w powstawaniu Pisma Świętego, wymienia zasady interpretacji Biblii, – objaśnia zasady interpretacji Pisma Świętego, wyjaśnia, jak należy rozumieć opis stworzenia świata, – opowiada teksty biblijne dotyczące opisu stworzenia, – charakteryzuje postawę ludzi, którzy sprowadzili na siebie gniew Boży i potop, wskazuje na konsekwencje złe 	<ul style="list-style-type: none"> – redaguje modlitwę, będącą uwielbieniem Boga za dar stworzenia, – uzasadnia potrzebę rozwoju swojej wiary, – określa postawę świadka Chrystusa, – analizuje przesłanie papieża Jana Pawła II i papieża Benedykta XVI dotyczące Objawienia Bożego, – charakteryzuje prawdy zawarte we wskazanym słowie Bożym, – analizuje teksty z Pisma Świętego, – wymienia ludzkich autorów Pisma Świętego, – wskazuje, gdzie szukać informacji o autorach biblijnych, – charakteryzuje gatunki literackie występujące w Piśmie Świętym, – określa zasady czytania Pisma Świętego, analizuje wybrane fragmenty Pisma Świętego, uwzględniając zasady interpretacji, charakteryzuje rolę człowieka w świecie, – klasyfikuje kolejność stworzeń według tekstu biblijnego, analizuje dokumenty Kościoła ukazujące istotę grzechu, – analizuje fragmenty Pisma Świętego 	<ul style="list-style-type: none"> – redaguje odezwę do swoich rówieśników, w której zwraca się o poszanowanie naturalnego środowiska, – przyjmuje odpowiedzialność za świat, który Bóg dał w posiadanie człowiekowi, – dowodzi, że chrześcijaństwo jest religią objawioną, – planuje podjęcie działań w celu pogłębienia osobistej więzi z Bogiem, – przyjmuje odpowiedzialność za właściwe przyjmowanie słowa Bożego, – ocenia swoją postawę w odniesieniu do słowa Bożego zawartego w Biblii; – przyjmuje odpowiedzialność za systematyczną i uważną lekturę Biblii, – przyjmuje postawę wdzięczności za dar słowa Bożego, – ocenia swoją postawę wobec słowa Bożego, – przyjmuje odpowiedzialność za otaczający go świat, – ocenia swoją postawę wobec Stwórcy, – przyjmuje odpowiedzialność za właściwe korzystanie z daru wolności, – ocenia rolę Ziemi Ojców wiary Izraela

	wykorzystanego daru wolności, – wymienia krainy wchodzące w skład ziemi obiecanej, – streszcza historię Ziemi Ojców wiary Izraela, podaje naukę Pisma Świętego na temat wiary, objaśnia, czym jest zawierzenie Bogu.	mówiące o powołaniu i posłaniu Abrahama, uzasadnia potrzebę troski o własną Ojczyznę, charakteryzuje postawy Ojców wiary – patriarchów, – określa rolę patriarchów w życiu współczesnego Kościoła.	w wypełnianiu się Historii Zbawienia, – przyjmuje odpowiedzialność za losy własnej Ojczyzny, – uzasadnia potrzebę konieczności zawierzenia Bogu, – przyjmuje odpowiedzialność za rozwój swojej wiary.
--	--	---	--

III. Słowo Boga prowadzi Lud Boży

<ul style="list-style-type: none"> – streszcza fragmenty Pisma Świętego odnoszące się do wędrówki Izraelitów, – używa poprawnie pojęcia: „wolność”, – definiuje słowo „przymierze”, – identyfikuje przymierze na Synaju z przykazaniami Bożymi, – streszcza tekst Pisma Świętego mówiący o Jozuem (Joz 1,6-7), – identyfikuje Jozuego z nowym wodzem Narodu Wybranego, – wymienia najważniejszych sędziów Narodu Wybranego, – wyjaśnia, kim są sędziowie w Narodzie Wybranym, – opowiada o działalności króla Dawida, – wylicza wartości, o które Salomon prosił Boga, – przytacza treści opowiadania biblijnego mówiącego o Salomonie, – wymienia przyczyny, które doprowadziły do podziału królestwa Salomona, – określa, czym jest podział i rozłam, – podaje znaczenie słowa „prorok”, – określa rolę i zadanie proroków w zbawczym planie Boga, – wylicza sposoby okazania wdzięczności Bogu za dar nawrócenia, – wyjaśnia, na czym polega prawdziwe i owocne nawrócenie, – definiuje słowo „niewola”, – wyjaśnia, co zniewala człowieka, – wskazuje na grzech jako zniewolenie 	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia poszczególne etapy wędrówki Izraelitów do Ziemi Obiecanej, – charakteryzuje wędrówkę Izraelitów przez pustynię, określa rolę i zadania Mojżesza, – objaśnia znaczenie przykazań Bożych dla człowieka, opowiada o zawarciu przymierza na górze Synaj, wyjaśnia, na czym polegało przymierze w Sychem, – porównuje losy Izraela pod wodzą Mojżesza i Jozuego, analizuje teksty źródłowe, opowiada o działalności sędziów w Narodzie Wybranym, określa, na czym polegała działalność sędziów w Narodzie Wybranym, objaśnia, w jakich okolicznościach Dawid został namaszczoney na króla, wskazuje, że Jezus jest potomkiem Dawida, objaśnia, w czym wyraża się mądrość, charakteryzuje rządy króla Salomona, wyjaśnia, dlaczego wszelkie rozłamy są niekorzystne dla człowieka i społeczeństwa, objaśnia, dlaczego ważne jest prawowite sprawowanie władzy, – przytacza treści Pisma Świętego mówiące o Eliaszu, Izajaszu i Jeremiaszu, – stwierdza, iż Bóg przez proroków przygotowywał ludzi na przyjście Zbawiciela, wskazuje wartości prowadzące do wewnętrznego nawrócenia, – stosuje w życiu słowo Boże, – analizuje fragment Księgi Jeremiasza dotyczący nawrócenia, – przytacza proroctwa Jeremiasza dotyczące 	<ul style="list-style-type: none"> – podaje przykłady odpowiedzialnego korzystania z wolności, – wskazuje, że Jezus swoim życiem i przepowiadaniem zaświadczył o ważności Dekalogu, – uzasadnia potrzebę wypełniania przykazań Bożych, – uzasadnia, że wierność Jedynemu Bogu jest warunkiem zbawienia, – wskazuje, w jaki sposób można służyć Bogu, – dowodzi, że służba jest wyrazem miłości, – charakteryzuje działalność Samuela, – uzasadnia potrzebę wsłuchiwanie się w głos Boga, – podaje ramy czasowe panowania króla Dawida, – określa cel modlitwy psalmami, – analizuje teksty źródłowe, mówiące o królu Dawidzie, – wskazuje na potrzebę rozwoju daru mądrości, – opisuje tło wydarzeń, które przyczyniły się do podziału królestwa Salomona, określa, czym jest podział i rozłam, rozróżnia postępowanie wybranych proroków, sugeruje, w jaki sposób możemy świadczyć o Bogu w swoim środowisku, dowodzi konieczności pracy nad sobą, określa formy przeciwdziałania zniewoleniu, 	<ul style="list-style-type: none"> – ocenia swoją postawę na rzecz rozwoju wolności chrześcijańskiej, – przyjmuje odpowiedzialność za realizację wskazań Dekalogu w swoim życiu, – przyjmuje odpowiedzialność za rozwój swojej wiary i miłości, – przyjmuje odpowiedzialność za swoje posłuszeństwo wobec Boga, – planuje modlitwę psalmami, – ocenia swoje zaangażowanie w rozwój daru mądrości, – przyjmuje odpowiedzialność za troskę o własną Ojczyznę, – proponuje sposoby troski o własną Ojczyznę, – ocenia swoją postawę jako świadka Chrystusa, – przyjmuje odpowiedzialność za swoje nawrócenie, – ocenia swoją postawę w walce z czynnikami zniewalającymi człowieka, – ocenia swoją postawę wobec cierpienia, – przyjmuje odpowiedzialność za rozwój swojej wiary, – przyjmuje odpowiedzialność za dobre gospodarowanie czasem.
--	--	--	---

<p>człowieka,</p> <ul style="list-style-type: none"> – streszcza biblijne opowiadanie o Hiobie, – wyjaśnia, czym jest cierpienie, – rozróżnia cierpienie fizyczne i duchowe, – przytacza teksty biblijne mówiące o matce machabejskiej i jej siedmiu synach oraz o Judzie Machabeuszu, – streszcza tekst źródłowy – Koh 3,1-2.11.14, – definiuje pojęcie „czas”. 	<p>niewoli babilońskiej,</p> <ul style="list-style-type: none"> – wymienia przyczyny niewoli babilońskiej, – opowiada o sytuacji Izraelitów w niewoli babilońskiej, wymienia cechy, jakimi wyróżniał się Hiob, wyjaśnia, czego uczy heroiczna postawa braci machabejskich i ich matki, charakteryzuje postawę Machabeuszy, opowiada o Judzie Machabeuszu, identyfikuje Boga z Panem czasu, wyjaśnia, dlaczego Bóg jest Panem czasu i historii. 	<ul style="list-style-type: none"> – charakteryzuje postawę chrześcijanina przeżywającego cierpienie, – niepowodzenie, stwierdza, w jaki sposób może naśladować postawę Hioba w cierpieniu, wymienia męczenników za wiarę, wybiera sposoby umacniania własnej wiary, dowodzi konieczności dawania świadectwa wierności Bogu, – wskazuje, komu zawdzięczamy istnienie, ocenia, jak przeżywa czas wolny. 	
<p>IV. Słowo stało się Ciałem</p>			
<ul style="list-style-type: none"> – definiuje słowo „Mesjasz”, – identyfikuje Chrystusa z oczekiwanym Mesjaszem, definiuje słowo „Wcielenie”, – przytacza treść Prologu z Ewangelii według św. Jana, nazywa przyjście na świat Jezusa Chrystusa Bożym Narodzeniem, – wymienia księgi Nowego Testamentu, – przytacza etapy powstawania Nowego Testamentu, identyfikuje osobę Jezusa z Nazaretu z postacią Zbawiciela, – wyjaśnia, na czym polegała misja Jezusa jako Zbawiciela, przytacza powody spotkań Jezusa z ludźmi, wyjaśnia, w czym, przejawia się zbawcza działalność Jezusa, – przytacza Ośmiem Błogosławieństw, – objaśnia treść Ośmiu Błogosławieństw, – definiuje słowo: „postawa”, wymienia uczynki miłosierdzia co do duszy i co do ciała, – objaśnia, czym jest sprawiedliwość, – charakteryzuje człowieka sprawiedliwego, – przytacza fragmenty Pisma Świętego na temat powołania do życia w czystości serca, – identyfikuje sakrament chrztu z momentem powołania człowieka do życia w czystości serca, – przytacza teksty biblijne mówiące o pokoju, – stwierdza, że każdy człowiek ma prawo do życia i jego ochrony, 	<ul style="list-style-type: none"> – analizuje wybrane teksty źródłowe o Mesjaszu, – określa rolę i zadania Mesjasza, – wymienia wydarzenia, które doprowadziły do zerwania przyjaźni człowieka z Bogiem, – nazywa Chrystusa wiecznym Słowem Wcielonym, objaśnia znaczenie „Światła” w Prologu św. Jana, – wyjaśnia sposoby obecności Chrystusa w Kościele, stwierdza, że zmartwychwstanie jest dowodem na Bóstwo Jezusa Chrystusa, – wskazuje na Chrystusa jako prawdziwego Boga i prawdziwego Człowieka, – używa poprawnie nazw poszczególnych ksiąg Nowego Testamentu, – rozróżnia autorstwo Boga i człowieka w powstawaniu Pisma Świętego, – przytacza świadectwa na temat życia i działalności Jezusa z Nazaretu, – wymienia wydarzenia z życia Jezusa, – streszcza świadectwa na temat historyczności Jezusa, stwierdza, że Jezus daje ludziom łaskę przemiany swojego życia, stwierdza, że prawo ewangeliczne jest wypełnieniem i uzupełnieniem prawa Dekalogu, – uzasadnia potrzebę życia prawami Dekalogu i Błogosławieństw, 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia niektóre prorocтва mesjańskie o Chrystusie, – ocenia swoją postawę wobec Jezusa – Mesjasza, wyjaśnia, czego dotyczy Tajemnica Wcielenia, – wskazuje na wartość Tajemnicy Wcielenia, analizuje teksty mówiące o przyjściu Chrystusa na ziemię, – analizuje teksty Pisma Świętego ukazujące Jezusa Chrystusa Boga-Człowieka, przytacza treści Pisma Świętego ukazujące, że Jezus Chrystus jest Bogiem i człowiekiem, – uzasadnia potrzebę częstego czytania i rozważania Pisma Świętego, – uzasadnia historyczność Jezusa z Nazaretu, opisuje ziemskie życie Jezusa, – analizuje dokumenty źródłowe, świadczące o historyczności Jezusa Chrystusa, – podaje okoliczności spotkań Jezusa z: Zacheuszem, Samarytanką, Samarytanami i grzesznikami, – wskazuje na Dekalog i Ośmiem Błogosławieństw jako prawo Królestwa Bożego, analizuje swoje czyny w oparciu o Dekalog i Błogosławieństwa, – sugeruje sposoby pomocy bliźnim, 	<ul style="list-style-type: none"> – wybiera sposób świadczenia o Chrystusie w codziennym życiu, – redaguje wnioski wypływające z Prologu Ewangelii według św. Jana, – przyjmuje odpowiedzialność za miłość i wolność otrzymaną od Boga, – wnioskuje, że Jezus Chrystus jest sensem ludzkiego życia, – uzasadnia, że życie sakramentalne pogłębia więź z Jezusem Chrystusem, – przyjmuje odpowiedzialność za kierowanie się w życiu słowami Jezusa, – przyjmuje odpowiedzialność za realizację słów Jezusa w swoim życiu, – uzasadnia potrzebę zaproszenia Chrystusa do swego życia, – ocenia swoje spotkania z Jezusem Chrystusem, – przyjmuje odpowiedzialność za swoje postępowanie, – ocenia swoją postawę wobec bliźnich, – przyjmuje odpowiedzialność za pełnienie czynów sprawiedliwości wobec innych – przyjmuje odpowiedzialność za rozwój cnoty czystości w życiu, – przyjmuje odpowiedzialność za wprowadzanie i szerzenie pokoju w

<ul style="list-style-type: none"> – definiuje, czym jest słowo Boże, – używa poprawnie terminu „słowo Boże”, – definiuje słowa: „odkupienie”, – nazywa Jezusa Odkupicielem człowieka, – przytacza teksty biblijne mówiące o odkupieńczej misji Chrystusa, – przytacza naukę Pisma Świętego na temat wiary, – wyjaśnia, czym jest cnota wiary, – wyjaśnia, kto dał nam Maryję za Matkę, – uzasadnia potrzebę wdzięczności i wierności wobec Maryi. 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia na podstawie tekstu źródłowego, kim są ubodzy w duchu, cisi i pokorni, miłosierni, smutni, – wskazuje na potrzebę hojności i otwartości wobec bliźnich, wnioskuje, że Jezus jest wzorem postępowania wobec bliźniego, – przytacza naukę Pisma Świętego i Kościoła o sprawiedliwości, – wyjaśnia prawo, które jest podstawą sprawiedliwości, objaśnia, co pomaga we wzrastaniu do życia w czystości serca, – wyjaśnia, czym jest powołanie do życia w czystości serca, uzasadnia potrzebę modlitwy o czystość serca, – stwierdza, że Chrystus mocą swojego słowa dał początek Kościołowi, – wymienia zadania chrześcijańskie wynikające z faktu odkupienia Chrystusa, – wyjaśnia cel i sens działalności odkupieńczej i zbawczej Chrystusa, – określa, w jaki sposób Chrystus odkupił człowieka, uzasadnia potrzebę wiary i jej znaczenie w życiu człowieka, – wskazuje na potrzebę zawierzenia Bogu w każdej sytuacji swojego życia, – objaśnia, na czym polega obecność Maryi w życiu wierzących, analizuje teksty źródłowe mówiące o Maryi – Matce wierzących, określa sposoby wdzięczności Maryi za Jej opiekę. 	<ul style="list-style-type: none"> – analizuje teksty źródłowe mówiące o postawie wobec bliźnich, – określa, czym jest cierpienie dla sprawiedliwości, wskazuje drogi wprowadzania sprawiedliwości w życie codziennym, uzasadnia konieczność realizacji Chrystusowego prawa sprawiedliwości w życiu codziennym, – określa, co nazywamy „czystością serca”, wskazuje znaczenie cnoty czystości w życiu chrześcijanina, – uzasadnia rolę i wartość pokoju w świecie współczesnym, – ocenia swoją troskę o życie swoje i bliźnich, wskazuje na potrzebę kultury słowa, określa rolę słowa w życiu człowieka, uzasadnia potrzebę wypełniania słowa Bożego w życiu, – analizuje teksty biblijne i z nauczania Kościoła dotyczące odkupienia Chrystusa, ocenia swoją postawę wobec Chrystusa – Odkupiciela, – ocenia swoje zaangażowanie w rozwój wiary, wymienia osoby, które swoje życie zawierzyły Maryi, – podaje, kto i kiedy ogłosił Maryję Matką Kościoła, – wskazuje wśród święt Maryjnych święto Matki Kościoła. 	<ul style="list-style-type: none"> swoim środowisku, – przyjmuje odpowiedzialność za zgłębianie słowa Bożego i dawanie świadectwa o Bogu, – przyjmuje odpowiedzialność za swoje zbawienie, – przyjmuje odpowiedzialność za rozwój wiary, – uzasadnia, jaką rolę pełni Maryja w jego życiu, – ocenia swoją postawę wobec Maryi – Matki wierzących.
---	---	--	---

V. Słowo Boże rozszerzało się

<ul style="list-style-type: none"> – opisuje wydarzenie Zesłania Ducha Świętego, – wskazuje na modlitwę jako sposób podziękowania Bogu za dar zesłania Ducha Świętego, identyfikuje Chrystusa z założycielem Kościoła, – definiuje słowo „Kościół”, – określa Kościół jako przestrzeń spotkania z Chrystusem, wymienia cechy wspólnoty, – objaśnia, czym jest wspólnota, 	<ul style="list-style-type: none"> – podaje, że Duch Święty zstąpił na Apostołów zgromadzonych w Wieczerniku w Dniu Pięćdziesiątnicy, – identyfikuje Zesłanie Ducha Świętego z początkiem Kościoła, – podaje cel, jaki ma do osiągnięcia Kościół, – wskazuje na Kościół jako znak zbawienia człowieka, – ilustruje fragmenty Pisma Świętego 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, na czym polegał „dar języków”, uzasadnia, że dary Ducha Świętego otrzymujemy nie tylko dla osobistego dobra, ale dla pożytku wspólnoty Kościoła, – wybiera sposób zaangażowania się dla dobra Kościoła i swojego otoczenia, – uzasadnia swoją obecność w Kościele, – ocenia swoją postawę wobec 	<ul style="list-style-type: none"> – redaguje modlitwę o godne przyjęcie darów Ducha Świętego, – ocenia swoją postawę otwartości na działanie Ducha Świętego, – przyjmuje odpowiedzialność za wspólnotę Kościoła, – przyjmuje odpowiedzialność za zadania wynikające z przynależności do wspólnoty Kościoła,
---	--	--	--

<ul style="list-style-type: none"> – podaje okoliczności, w których Jezus uczynił św. Piotra swoim zastępcą, – przytacza słowa, jakimi Jezus nadał św. Piotrowi najwyższą władzę w Kościele, – definiuje słowo „męczennik”, – określa, czym odznacza się męczennik, – podaje, jakie wydarzenie zmieniło życie św. Pawła, definiuje pojęcia: „monoteizm”, „politeizm”, „kultura antyczna”, – wyjaśnia, czym jest życie zakonne, – przytacza najważniejsze wydarzenia z życia św. Benedykta, – definiuje słowo „średniowiecze”, – wymienia najważniejsze wydarzenia z życia św. Franciszka, – przytacza najważniejsze wydarzenia z życia św. Tomasza z Akwinu, – wyjaśnia, czym jest wiara i rozum, – definiuje słowa: „schizma”, „ekumenizm”, „schizma wschodnia”, „interkomunia”, – wyjaśnia fragmenty Pisma Świętego mówiące o jedności chrześcijan, – wylicza obowiązki wypływające z faktu przyjęcia sakramentu chrztu świętego. 	<p>dotyczące życia pierwszych chrześcijan,</p> <ul style="list-style-type: none"> – opowiada o życiu pierwszych chrześcijan, – wylicza najważniejsze zadania papieża w Kościele, wyjaśnia, na czym polega posłuszeństwo i szacunek wobec papieża, – wyjaśnia, w jaki sposób prześladowano pierwszych chrześcijan, – wskazuje, że w czasach współczesnych dokonują się akty prześladowań chrześcijan, – streszcza najważniejsze wydarzenia z życia św. Pawła, opowiada o podróżach św. Pawła, charakteryzuje postać św. Pawła, – streszcza mowę św. Pawła wygłoszoną na Areopagu, charakteryzuje postawę św. Pawła, streszcza nauczanie papieża Benedykta XVI o św. Benedykcie, – wymienia cechy kultury chrześcijańskiej, – wylicza, w jakich dziedzinach Kościół średniowiecza odniósł ogromne zasługi, – wyjaśnia, na czym polega rola Kościoła w Europie, objaśnia, czym jest ewangeliczne ubóstwo, wyjaśnia, w jaki sposób św. Franciszek realizował w swoim życiu ideę ewangelicznego ubóstwa, – analizuje tekst z Pisma Świętego – Hbr 11,1-3, streszcza nauczanie Kościoła na temat wiary i rozumu, – podaje daty podziału Kościoła, – wymienia przyczyny schizmy wschodniej, – podaje zarys sytuacji społeczno-politycznej prowadzącej do chrztu Polski, – wymienia korzyści płynące z faktu przyjęcia chrztu przez Polskę. 	<p>Chrystusa, z którym spotyka się w Kościele, charakteryzuje postawę pierwszych chrześcijan,</p> <ul style="list-style-type: none"> – wskazuje na potrzebę dawania świadectwa życia chrześcijańskiego, – określa przymioty władzy papieskiej, – wybiera sposoby okazywania szacunku i posłuszeństwa wobec papieża, wymienia męczenników Kościoła, rozróżnia okresy prześladowań chrześcijan, – analizuje teksty Pisma Świętego dotyczące prześladowań chrześcijan, – określa na mapie najważniejsze miejsca pobytu św. Pawła, wskazuje na podobieństwo podróży św. Pawła do papieskich pielgrzymek apostolskich, – redaguje modlitwę w intencji papieża i wszystkich głoszących Ewangelię, – wskazuje na związek chrześcijaństwa z dziedzictwem świata antycznego, – określa, jakie znaczenie dla chrześcijaństwa ma kultura antyczna, – charakteryzuje ideę benedyktyńską, – uzasadnia aktualność słów: „Ora et labora!” – „Módl się i pracuj!”, – wskazuje na kierowanie się w życiu ideą benedyktyńską, określa rolę chrześcijaństwa w rozwoju kultury i jedności Europy, – wskazuje, w jaki sposób, należy dbać o chrześcijańskie dziedzictwo, – charakteryzuje duchowość św. Franciszka, określa znaczenia ewangelicznego ubóstwa na przykładzie życia św. Franciszka z Asyżu, – uzasadnia, że podstawą świętości jest głęboka wiara i całkowite oddanie się Bogu, objaśnia naukę św. Tomasza, – opisuje związek między wiarą a 	<ul style="list-style-type: none"> – ocenia swój udział we wspólnocie Kościoła, – redaguje modlitwę w intencji papieża, – proponuje, w czym możemy naśladować męczenników wiary, – przyjmuje odpowiedzialność za dawanie świadectwa wiary, – wymienia pielgrzymki papieża Jana Pawła II do Polski, – przyjmuje odpowiedzialność za dawanie świadectwa wiary w swoim środowisku, – przyjmuje odpowiedzialność za rozwój własnej wiary, – przyjmuje odpowiedzialność za jakość swojej modlitwy i pracy, – przyjmuje odpowiedzialność za budowanie jedności w otaczającym środowisku, – redaguje modlitwę o jedność narodów Europy, – wybiera sposoby naśladowania postawy św. Franciszka, – przyjmuje odpowiedzialność za swoje powołanie do świętości, – dowodzi konieczności poznawania siebie i otaczającego świata, – przyjmuje odpowiedzialność za rozwój swojej wiary oraz intelektu, – ocenia swoją postawę wobec wyznawców prawosławia i protestantyzmu, – przyjmuje odpowiedzialność za troskę o jedność chrześcijan – uzasadnia znaczenie Zjazdu Gnieźnieńskiego dla Kościoła w Polsce i naszej państwowości, – charakteryzuje relacje między społecznością świecką i kościelną w Polsce za panowania Bolesława
---	---	--	---

		rozumem, – wyjaśnia kwestię tzw. sporu o św. Stanisława, wskazuje na zasługi św. Wojciecha i św. Stanisława dla rozwoju chrześcijaństwa w Polsce, – określa, co dla niezależności Polski zrobił Bolesław Chrobry.	Śmiałego – ocenia swoje starania na rzecz rozwoju wiary, planuje troskę o rozwój chrześcijańskich wartości dla dobra swojej Ojczyzny.
VI. Twoje Słowo na ścieżkach mego życia			
– definiuje słowo „powołanie”, – przytacza treść Ewangelii Mt 5,48, – wymienia tajemnice różańca świętego, – streszcza wydarzenia z poszczególnych tajemnic różańca, definiuje słowa: „adwent”, „paruzja,” przytacza teksty biblijne mówiące o przygotowaniu na przyjście Chrystusa, – definiuje pojęcia: „Wcielenie” i „unia hipostatyczna”, przytacza treść Ewangelii o Bożym Narodzeniu, – wymienia tradycje związane z Bożym Narodzeniem, identyfikuje Wielki Post z czasem umartwienia, pokuty i nawrócenia, – streszcza teksty Pisma Świętego wzywające do pokuty, streszcza treść przypowieści o siewcy – Mt 13,1-9,	– podaje datę i miejsce urodzin św. Stanisława Kostki, – wymienia miejsca, w których przebywał św. Stanisław Kostka, – używa poprawnie pojęć: powołanie, służba Bogu, świętość, opowiada o życiu św. Stanisława Kostki, przytacza historię różańca świętego, wymienia chrześcijańskie tradycje związane z Adwentem, – objaśnia znaczenie Adwentu, – uzasadnia, że Adwent jest przygotowaniem do Bożego Narodzenia i radosnym oczekiwaniem na powtórne przyjście Pana, wyjaśnia sens zwyczajów i tradycji bożonarodzeniowych,	– objaśnia motto życiowe św. Stanisława Kostki: „Do wyższych rzeczy jestem stworzony i dla nich pragnę żyć”, – wskazuje na mapie miejsca pobytu św. Stanisława Kostki, – analizuje postępowanie św. Stanisława Kostki, wyjaśnia znaczenie modlitwy różańcowej dla życia chrześcijanina, – wskazuje na różaniec jako źródło ratunku dla siebie i świata, – analizuje teksty źródłowe na temat modlitwy różańcowej, wyjaśnia potrzebę pracy nad sobą, – wskazuje na sposób właściwego przeżycia Adwentu, wybiera sposób dziękczynienia Bogu za Jego miłość,	– przyjmuje odpowiedzialność za realizację swojego powołania do świętości, – redaguje rozważania do tajemnic różańcowych, – planuje osobistą modlitwę różańcową, – ocenia swoje adwentowe oczekiwanie na przyjście Pana, – planuje podjęcie wysiłku na rzecz duchowego przeżycia Adwentu, – przyjmuje odpowiedzialność za właściwe przeżycie świąt Bożego Narodzenia, – planuje systematyczną troskę o realizację przykazania miłości Boga i bliźniego w swoim życiu, – ocenia swoje dotychczasowe postępowanie,
– podaje warunki dobrego przeżycia rekolekcji wielkopostnych, wylicza wydarzenia zbawcze związane z Wielkim Tygodniem, – wymienia znaki liturgiczne związane z Triduum Paschalnym, definiuje słowo „zmartwychwstanie”, – podaje, że Zmartwychwstały Chrystus jest Zbawicielem wierzących, podaje, kiedy Kościół obchodzi uroczystość Zesłania Ducha Świętego, identyfikuje Zesłanie Ducha Świętego z „narodzinami” Kościoła, – wymienia dary Ducha Świętego, – wyjaśnia teksty biblijne na temat Eucharystii, – rozróżnia formę adoracji indywidualnej i publicznej Najświętszego Sakramentu.	– uzasadnia, że Boże Narodzenie jest wezwaniem do miłości, określa, na czym polega chrześcijański charakter przeżywania świąt Bożego Narodzenia, – wyjaśnia sens udziału w rekolekcjach wielkopostnych, przytacza wybrane teksty biblijne dotyczące świętych dni paschalnych, – wyjaśnia znaczenie znaków liturgicznych związanych z wydarzeniami Triduum Paschalnego, objaśnia znaczenie wydarzeń Triduum Paschalnego dla człowieka, przytacza naukę św. Pawła o zmartwychwstaniu Chrystusa, – streszcza teksty źródłowe z nauczania Kościoła mówiące o zmartwychwstaniu	– projektuje scenariusz wigilii w domu, – wyjaśnia duchową wartość postu i pokuty, objaśnia znaczenie Wielkiego Postu dla chrześcijanina, – wskazuje na Środę Popielcową jako początek Wielkiego Postu, – określa, na czym polega prawdziwe nawrócenie i pokuta, – uzasadnia konieczność nawrócenia i pokuty, wybiera sposób przeżycia okresu Wielkiego Postu, – analizuje swoje życie w świetle Chrystusowej nauki o pokucie, – uzasadnia swój udział w rekolekcjach wielkopostnych, wskazuje na związek	– podejmuje wysiłek na rzecz duchowego przeżycia Wielkiego Postu, – przyjmuje odpowiedzialność za dobre przeżycie rekolekcji wielkopostnych, – dowodzi, że Triduum Paschalne upamiętnia tajemnice naszej wiary, – planuje udział w liturgii Triduum Paschalnego, – przyjmuje odpowiedzialność za kształtowanie postawy wdzięczności za odkupienie i zmartwychwstanie Chrystusa, – przyjmuje odpowiedzialność za dobre przygotowanie się do sakramentu bierzmowania,

	<p>Chrystusa, objaśnia, co to znaczy, że Zmartwychwstały Chrystus jest Zbawicielem wierzących, wylicza łaski otrzymane od Ducha Świętego w sakramencie bierzmowania, podaje, że dary Ducha Świętego otrzymujemy nie tylko dla osobistego dobra, ale także dla pożytku wspólnoty Kościoła, przytacza wydarzenia związane z kultem Bożego Ciała,</p> <ul style="list-style-type: none"> – podaje, kiedy ustanowiono w Kościele Uroczystość Bożego Ciała, – objaśnia znaczenie przeżywania Uroczystości Bożego Ciała, – określa, czym jest adoracja i kult Eucharystii. 	<p>rekolekcji z przypowieścią o siewcy,</p> <ul style="list-style-type: none"> – wnioskuje, że rekolekcje wielkopostne prowadzą do nawrócenia, – opisuje najważniejsze elementy liturgii Wielkiego Tygodnia, – określa sens obrzędów Triduum Paschalnego, wskazuje na konieczność osobistego zaangażowania w liturgię Wielkiego Tygodnia, stwierdza, że przez zmartwychwstanie Chrystus pokonał śmierć, grzech, szatana, wnioskuje, że zmartwychwstanie Chrystusa jest fundamentalną prawdą naszej wiary, – uzasadnia, że zmartwychwstanie Chrystusa jest faktem i największym cudem, objaśnia znaczenie darów Ducha Świętego dla chrześcijanina, – uzasadnia potrzebę modlitwy do Ducha Świętego, wskazuje na postawę wdzięczności za dary Ducha Świętego, – charakteryzuje „życie według Ducha”, – wskazuje sposoby uwielbienia Jezusa Eucharystycznego, redaguje modlitwę dziękczynienia za obecność Boga w Eucharystii. 	<ul style="list-style-type: none"> – planuje osobistą adorację Najświętszego Sakramentu, – ocenia swoje zaangażowanie w Eucharystię i uroczystość Bożego Ciała.
--	---	--	---

Na ocenę celującą zasługuje uczeń, który wyraźnie wykracza poza poziom osiągnięć edukacyjnych przewidzianych dla danego etapu kształcenia.

klasa 8

OCENA DOPUSZCZAJĄCA	OCENA DOSTATECZNA	OCENA DOBRA	OCENA BARDZO DOBRA
I. Człowiek na drogach Boga			
<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – definiuje, czym jest szczęście, – podaje, że szczęście to pierwotny zamysł Boga względem człowieka, – nazywa zbawienie prawdziwym szczęściem, – definiuje, czym jest wolność, 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – streszcza fragment Psalmu 119, – wyjaśnia, że bycie blisko Chrystusa zaprowadzi człowieka do zbawienia, – nazywa Chrystusa Zbawicielem, – wyjaśnia, co to znaczy, że wolność jest jednocześnie darem i zadaniem, 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – objaśnia, że prawdziwe szczęście pochodzi od Boga, uzasadnia, że Pismo Święte ukazuje człowiekowi prawdę o szczęściu, wnioskuje, że aby osiągnąć szczęście wieczne należy przestrzegać przykazań, stwierdza, że sakramenty są 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – dowodzi, że Jezus jest źródłem szczęścia ludzkiego, – uzasadnia, że Pan Bóg pragnie zbawienia wszystkich ludzi, – dowodzi, że warto trwać w Chrystusie, gdyż On prowadzi człowieka ku

<ul style="list-style-type: none"> – nazywa Jezusa najlepszym przyjacielem człowieka, – określa sposoby doskonalenia się n wzór Chrystusa, – wskazuje kościół parafialny jako szczególne miejsce obecności Boga, – podaje, że Bóg jednoczy ludzi w Kościele, – wskazuje na przynależność do Kościoła jako szansę na rozwój wewnętrzny. 	<ul style="list-style-type: none"> – wylicza najważniejsze cechy przyjaźni, – wyjaśnia, na czym polega prawdziwa przyjaźń między ludźmi, – wyjaśnia zasady życia chrześcijańskiego, – nazywa Kościół wspólnotą wierzących, – przytacza najważniejsze wydarzenia z życia Pana Jezusa w odniesieniu do świątyni Jerozolimskiej, – wyszczególnia etapy powstawania Kościoła. 	<p>konieczne do zbawienia,</p> <ul style="list-style-type: none"> – stwierdza, że każdy człowiek ma prawo do wolności i należy tę prawdę uszanować, wnioskuje, że złe korzystanie z wolności prowadzi do zniewolenia przez grzech, objaśnia, na czym polega przyjaźń Pana Jezusa z człowiekiem, – wnioskuje, że prawdziwa przyjaźń jest bezinteresowna, wskazuje, że człowiek potrzebuje żyć w przyjaźni z Bogiem i ludźmi, aby być szczęśliwym, – stwierdza, że prawdziwej przyjaźni może nauczyć się tylko od Chrystusa, – uzasadnia celowość doskonalenia się, – uzasadnia znaczenie słów: Mt 21,13, – analizuje fragmenty Katechizmu Kościoła Katolickiego w odniesieniu do Kościoła, dowodzi konieczności troski o wspólnotę parafialną. 	<p>prawdziwemu szczęściu,</p> <ul style="list-style-type: none"> – analizuje fragment Pisma Świętego J 15,13-17.
---	---	---	---

II. Jezus Chrystus prowadzi do pełni życia

<ul style="list-style-type: none"> – definiuje pojęcia: Wcielenie, Odkupienie, Zbawienie, – określa podstawowe konsekwencje dla życia chrześcijanina wynikające z Wcielenia i Odkupienia, – wymienia cechy człowieka pokornego, – wyjaśnia rolę pokory w odniesieniu do relacji Bóg – człowiek, – wylicza grzechy główne, – podaje, że pycha jest pierwszym z grzechów głównych, – objaśnia rolę pychy w odniesieniu do relacji Bóg – człowiek, podaje, że Chrystus został złożony za nas jako nasza Pascha, objaśnia Tajemnicę Paschalną Chrystusa – odkupienie, – definiuje pojęcie „liturgia”, – identyfikuje liturgię z uczestnictwem w życiu Boga, objaśnia, co zaliczamy do 	<ul style="list-style-type: none"> – definiuje, czym jest pokora, – streszcza teksty biblijne ukazujące grzech pychy, – wyjaśnia przeciwieństwo pychy i pokory, – wyjaśnia, że Jezus umarł i zmartwychwstał dla naszego zbawienia, – wyjaśnia, czym jest liturgia, – wyjaśnia znaczenie przypowieści o winnym krzewie, – objaśnia znaczenie liturgii w życiu chrześcijanina, wyjaśnia, w jakim celu Jezus posługiwał się znakami, – wyjaśnia pojęcie „charakter sakramentalny”, rozróżnia podział sakramentów, wyjaśnia, czym jest sakrament chrztu, – objaśnia naukę Kościoła na temat chrztu, wyjaśnia różnicę między chrztem 	<ul style="list-style-type: none"> – uzasadnia, że Chrystus przyszedł na świat dla naszego odkupienia i zbawienia, – wskazuje na Chrystusa jako prawdziwego Zbawiciela ludzkości, – wskazuje konkretne wydarzenia biblijne, w których Jezus uczy nas pokory, – charakteryzuje postawę faryzeusza i celnika, – wskazuje, że pycha jest źródłem innych grzechów, – uzasadnia zgubne skutki pychy, – opowiada o trzech zapowiedziach męki Pana Jezusa, – uzasadnia, że w Eucharystii uobecnia się Tajemnica Paschalna, – wskazuje, że Jezus jest w centrum liturgii, stwierdza, że liturgia jest dziełem Chrystusa, – określa, w jaki sposób Jezus działa w 	<ul style="list-style-type: none"> – redaguje artykuł prasowy pt. „Chrystus prawdziwym Zbawicielem ludzkości”, – uzasadnia potrzebę rozwoju cnoty pokory w codziennym życiu, – dowodzi zwycięstwa pokory nad pychą, – proponuje odpowiednie metody do zwalczania pychy, – dowodzi, że chrzest zanurza nas w Tajemnicy Paschalnej Chrystusa, – analizuje teksty źródłowe o liturgii, – redaguje modlitwę dziękczynną za jeden z przyjętych sakramentów, – wymienia fragmenty Pisma Świętego odnoszące się do chrztu, – określa zadania wynikające z przyjęcia chrztu, – dowodzi ciągłej konieczności rozwoju wiary otrzymanej na chrzcie, – streszcza fragmenty biblijne mówiące o
---	--	--	--

<p>liturgii, wskazuje na liturgię jako dialog Boga z człowiekiem (dar i odpowiedź),</p> <ul style="list-style-type: none"> – podaje, że Jezus jest zawsze obecny z nami w liturgii, wymienia sposoby obecności Chrystusa w liturgii, – wymienia postawy i gesty liturgiczne, – wylicza znaki i symbole liturgiczne występujące podczas liturgii, – wyjaśnia, czym jest znak, gest i postawa, – definiuje pojęcie „sakrament”, – wymienia sakramenty święte, – wylicza sakramenty przyjmowane raz w życiu, określa cel poszczególnych sakramentów, wskazuje na chrzest jako paschę i dar nowego życia, – wylicza znaki widzialne udzielenia Ducha Świętego w sakramencie bierzmowania, nazywa bierzmowanie sakramentem umocnienia w wierze, – wymienia dary Ducha Świętego, – określa, jakich łask udziela Duch Święty w sakramencie bierzmowania, – identyfikuje charyzmaty i owoce Ducha Świętego, definiuje, czym jest sakrament pokuty, wskazuje na sakrament pokuty i pojednania jako sakrament przebaczenia i miłosierdzia Boga, – wylicza warunki sakramentu pokuty i pojednania, nazywa Mszę Świętą uobecnieniem ofiary Chrystusa, – wymienia fragment Pisma Świętego mówiący o ustanowieniu Eucharystii, – wskazuje na swoją łączność z ofiarą Chrystusa przez modlitwę, – określa, na czym polega paschalny charakter Eucharystii, – definiuje, czym jest liturgia słowa Bożego, wymienia owoce, jakie daje przyjmowanie Komunii Świętej, 	<p>Janowym a sakramentem chrztu świętego,</p> <ul style="list-style-type: none"> – objaśnia znaczenie sakramentu bierzmowania dla chrześcijańskiego życia, – wymienia skutki sakramentu bierzmowania, objaśnia, co jest istotnym celem sakramentu bierzmowania, – wyjaśnia, na czym polega mężne wyznawanie wiary, – streszcza naukę Pisma Świętego i Kościoła o przebaczeniu i pokucie, – używa poprawnie pojęć: pokuta, przebaczenie, pojednanie, – wyjaśnia sens sakramentu pokuty, – wyjaśnia, czym jest odpust, – wyjaśnia znaczenie i sens poszczególnych warunków sakramentu pokuty i pojednania, – wyjaśnia obecność Chrystusa w Eucharystii, używa poprawnie pojęć: Eucharystia, ofiara, obecność, – wyjaśnia, na czym polega działanie słowa Bożego, – objaśnia, w jaki sposób Kościół przekazuje słowo Boże, – wyjaśnia symbolikę darów ofiarnych, – objaśnia sens cierpienia, – streszcza naukę Kościoła o cierpieniu, – wyjaśnia, na czym polega posługa biskupów, kapłanów i diakonów, – określa skutki przyjętego sakramentu małżeństwa, – wyjaśnia Boży zamysł wobec małżeństwa. 	<p>liturgii, uzasadnia, że całe życie liturgiczne koncentruje się wokół Jezusa,</p> <ul style="list-style-type: none"> – charakteryzuje postawy i gesty liturgiczne, – uzasadnia potrzebę świadomego i czynnego udziału w liturgii, – projektuje propozycje graficzne sakramentów, uzasadnia potrzebę przyjmowania sakramentów, – opisuje celebrację udzielania sakramentu chrztu, charakteryzuje symbolikę chrzcielną, uzasadnia, że chrzest święty jest sakramentem Przymierza zawartego z Chrystusem i Kościołem, – wskazuje na konieczność odnawiania przyrzeczeń chrzcielnych, – wskazuje, że w sakramencie bierzmowania zostaje powołany do troski o innych, uzasadnia, do czego zobowiązuje sakrament bierzmowania, – wskazuje, w jaki sposób działa Duch Święty, określa sposób realizacji zadań wynikających z sakramentu bierzmowania, – wyszczególnia relacje i powiązania między poszczególnymi warunkami sakramentu pokuty i pojednania, – uzasadnia potrzebę przygotowania się do sakramentu pokuty i pojednania, – uzasadnia obecność Chrystusa w Eucharystii, wskazuje, w jaki sposób Bóg przemawia dzisiaj w Kościele, – określa poszczególne części liturgii słowa, opisuje, co dokonuje się podczas konsekracji, – opisuje przebieg udzielania sakramentu namaszczenia chorych, – uzasadnia rolę modlitwy za chorych, – wyjaśnia, czym jest sukcesja apostołska, 	<p>chrzcie,</p> <ul style="list-style-type: none"> – dowodzi konieczności realizacji zadań wynikających z przyjętego sakramentu bierzmowania, – dowodzi, na czym polega wartość przebaczenia w życiu człowieka, – redaguje rachunek sumienia, – analizuje, jaką rolę pełni słowo Boże w jego życiu, – wskazuje owoce Eucharystii, – przytacza treść tekstu Pisma Świętego na temat sakramentu namaszczenia chorych, – ocenia wartość sakramentu namaszczenia chorych w życiu człowieka, – przytacza teksty Pisma Świętego mówiące o ustanowieniu kapłaństwa, – analizuje teksty biblijne i nauczania Kościoła na temat stopni święceń.
--	---	---	---

<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje na Eucharystię jako centrum liturgii i życia chrześcijańskiego, – definiuje, czym jest sakrament namaszczenia chorych, – nazywa sakrament namaszczenia chorych sakramentem umocnienia, – określa chrześcijańską postawę w cierpieniu, wskazuje na sakrament święceń jako sakrament przywracania pokoju pomiędzy Bogiem a ludźmi, – określa stopnie i cel udzielania sakramentu święceń, definiuje, czym jest sakrament małżeństwa, – nazywa sakrament małżeństwa konsekracją ludzkiej miłości, – wskazuje na jedność i nierozzerwalność małżeństwa sakramentalnego. 		<ul style="list-style-type: none"> – uzasadnia, że kapłani kontynuują misję Chrystusa, streszcza tekst biblijny dotyczący Bożej woli wobec małżeństwa i rodziny, charakteryzuje małżeństwo sakramentalne, uzasadnia sens małżeństwa sakramentalnego. 	
III. Wędrowka ku dobru			
<ul style="list-style-type: none"> – podaje prawo miłości Boga i bliźniego, – określa chrześcijaństwo religią miłości, – wymienia Osiem Błogosławieństw, – definiuje, czym jest prawo naturalne, – identyfikuje prawo moralne jako prawo Boże, wskazuje na obiektywny charakter norm moralnych, – definiuje pojęcia: czyn moralny, czyn dobry, czyn zły, – nazywa sumienie miejscem spotkania i dialogu z Bogiem, – rozróżnia rodzaje sumienia, – wymienia rodzaje sumienia, – wyjaśnia, czym jest prawo objawione, – wskazuje na zbawczy charakter prawa objawionego – Dekalogu, – identyfikuje autorytet Boga z normami moralnymi, – nazywa przykazania drogowskazami w życiu. 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia podstawowe prawo chrześcijańskie, wyjaśnia różnice między prawem naturalnym i stanowionym, – wyjaśnia, na czym polega stosowanie hierarchii wartości w życiu, – objaśnia przesłanie zawarte w tekstach biblijnych, wyjaśnia rolę sumienia w ludzkim życiu, – objaśnia potrzebę kształtowania sumienia, – objaśnia teksty Pisma Świętego oraz nauczania Kościoła dotyczące sumienia, – wyjaśnia, z jakim działaniem związany jest dany rodzaj sumienia, – wymienia treść Dziesięciu Przykazań oraz okoliczności, w jakich Bóg je objawił, – wyjaśnia, czym jest Dekalog. 	<ul style="list-style-type: none"> – charakteryzuje postawę chrześcijańską wobec bliźniego, objaśnia treść Ośmiu Błogosławieństw, – wyjaśnia, na czym polega koncepcja szczęścia zawarta w <i>Ośmiu Błogosławieństwach</i>, – stwierdza, że prawo ewangeliczne jest wypełnieniem i uzupełnieniem prawa Dekalogu, – uzasadnia potrzebę życia prawami Błogosławieństw, określa, co to znaczy kroczyć drogą Błogosławieństw, – wskazuje związek między życiem Błogosławieństwami i życiem w łasce Bożej, określa specyfikę wartości chrześcijańskich, wskazuje właściwą hierarchię wartości, – streszcza fragmenty Pisma Świętego ukazujące prawo, uzasadnia potrzebę roztropnego działania, – wskazuje na Jezusa jako Tego, który 	<ul style="list-style-type: none"> – redaguje notatkę prasową, – wyjaśnia określenie pojęcia „wartości”, – wyjaśnia rolę hierarchii wartości w życiu człowieka, uzasadnia potrzebę roztropnego działania, – określa skutki odrzucenia najważniejszych wartości, – analizuje znaczenie wartości w życiu człowieka, – uzasadnia swoją odpowiedzialność za naturalne prawo moralne, – analizuje naukę Kościoła o prawie moralnym, – dowodzi, że Bóg jest Dawcą prawa moralnego, – streszcza teksty Pisma Świętego mówiące o sumieniu, – wymienia teksty Pisma Świętego ukazujące prawo objawione – Dekalog, – analizuje prawo objawione na Synaju oraz prawo Nowego Testamentu,

		<p>wybiera zawsze dobro, charakteryzuje sumienie jako miejsce spotkania z Bogiem i Jego Prawem, określa Eleazara jako człowieka prawego sumienia,</p> <ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, czym jest sumienie, – określa, na czym polega formowanie sumienia, rozróżnia prawo naturalne od prawa objawionego, – określa Dekalog jako pomoc człowiekowi na drodze życia moralnego, – przytacza treść Pisma Świętego na temat Dekalogu, stwierdza, że Dekalog jest darem kochającego Boga, wskazuje na wartości, których bronią przykazania. 	<p>– dowodzi istnienia związku między Starym Prawem a Nowym Prawem objawionym w Nowym Testamencie.</p>
IV. Drogowskazy na drodze ku szczęściu			
<ul style="list-style-type: none"> – przytacza treść I przykazania Bożego, – nazywa, czym jest oddawanie czci innym bogom, identyfikuje wróżbiarstwo, astrologię i horoskopy z przeciwstawianiem się I przykazaniu Bożemu, wskazuje na fundamentalny charakter I przykazania Bożego, – przytacza treść Pisma Świętego na temat II przykazania Bożego, – wskazuje na związek II przykazania Bożego z objawieniem Imienia Bożego Mojżeszowi i czystością mowy, – definiuje pojęcie „renesans”, – wymienia osoby, które w epoce renesansu wniosły znaczący wkład w życie Kościoła, objaśnia genezę i katolicki wymiar renesansu, identyfikuje M. Lutra, J. Kalwina z Ojcami reformacji, – wymienia przyczyny reformacji, – identyfikuje reformę katolicką z dziełem Soboru Trydenckiego, podaje, kiedy odbył się Sobór Trydencki, identyfikuje wysiłki na rzecz jedności Kościoła z Unią Brzeską i Kościołem grekokatolickim, – przytacza cechy charakterystyczne dla 	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia sposoby oddawania czci Bogu, wyjaśnia, do czego zobowiązuje I przykazanie Boże, – wyjaśnia, na czym polega szacunek dla Imienia Bożego, rozróżnia, w jakich sytuacjach można wzywać Imię Boże, – wyjaśnia zaangażowanie chrześcijan w tworzenie kultury, wyjaśnia pojęcia: reformacja, protestantyzm, – wymienia przyczyny i główne idee reformy katolickiej, definiuje pojęcia: sobór, synod, sukcesja apostołska, dogmat, – wyjaśnia, w jakim celu odbył się Sobór Trydencki, – wskazuje na uniwersalny wymiar postawy chrześcijańskiej św. Jadwigi, – streszcza tekst Pisma Świętego mówiący o szabacie (Wj 20,8-11), – wyjaśnia, co to znaczy czcić ojca i matkę, – wyjaśnia treść VI przykazania Bożego, – wyjaśnia, jak powinniśmy reagować na potrzeby bliźnich, – wyjaśnia znaczenie słowa „prawda”, – wskazuje na religijne motywacje do 	<ul style="list-style-type: none"> – określa, co pomaga w rozwoju wiary w jednego Boga, wskazuje sposoby oddawania szacunku wobec Imienia Bożego, dostrzega różnorodność działań podejmowanych przez wiernych we wspólnocie Kościoła, – wyjaśnia, czym jest ruch ekumeniczny, – wskazuje różnice i podobieństwa katolicyzmu i innych wyznań chrześcijańskich (protestantyzm, anglikanizm), – uzasadnia potrzebę otwartości i szacunku wobec chrześcijan innych wyznań, wskazuje rolę Ducha Świętego w Kościele reformującym się, – wymienia skutki chrztu Litwy, – opowiada o życiu św. Jadwigi, uzasadniając jej świętość, – opisuje przebieg chrystianizacji Litwy, – objaśnia, jaką rolę odegrała św. Jadwiga w dziejach Polski i Litwy, – wskazuje okoliczności zawarcia Unii Brzeskiej, przytacza treść tekstu Pisma Świętego na temat niedzieli jako dnia Pańskiego, 	<ul style="list-style-type: none"> – streszcza naukę Katechizmu Kościoła Katolickiego dotyczącą II przykazania Bożego, dowodzi, na czym polega szacunek dla Imienia Bożego, – ocenia rolę Lutra i Kalwina oraz króla Henryka VIII w powstaniu wyznań protestanckich, analizuje rozwój nauczania Kościoła w trakcie Soboru Trydenckiego, – dowodzi konieczności udziału we Mszy Świętej, wyjaśnia, dlaczego każdy człowiek ma prawo do życia i jego ochrony, – przytacza tekst źródłowy dotyczący prawdy, dowodzi o konieczności kierowania się prawdą w życiu, – przytacza treść tekstów Pisma Świętego na temat IX i X przykazania Bożego, – określa perspektywy i granice ekumenizmu, analizuje związek IX i X przykazania z próbą określenia zainteresowań i powiązania ich z sensem życia i osobistymi planami życiowymi.

<p>Kościola greckokatolickiego,</p> <ul style="list-style-type: none"> – wymienia osoby, które przyczyniły się do zawarcia Unii Brzeskiej, – identyfikuje III przykazanie Boże z potrzebą świętowania i związkiem pomiędzy czią Boga a praktykami religijnymi, wymienia święta nakazane, – wskazuje na Eucharystię jako centrum niedzieli chrześcijanina, – identyfikuje IV przykazanie Boże z szacunkiem dla rodziców i osób starszych, – przytacza przykazanie mówiące o szacunku wobec rodziców, – objaśnia, do czego Bóg wzywa w IV przykazaniu Bożym, podaje, że życie ludzkie jest darem Bożym, – wskazuje na troskę o zdrowie i życie w kontekście zrozumienia i realizacji sensu swojego życia, przytacza treść Pisma Świętego na temat VI przykazania Bożego, streszcza nauczanie Kościoła na temat okazywania szacunku dla swojego ciała, wymienia wykroczenia przeciw VII przykazaniu Bożemu, – identyfikuje VIII przykazanie Boże z wiernością prawdzie, – objaśnia, jakie są wykroczenia przeciw VIII przykazaniu Bożemu, 	<p>życia w prawdzie i naprawienia krzywd w zakresie VIII przykazania,</p> <ul style="list-style-type: none"> – identyfikuje sytuacje w życiu z potrzebą wstrzemięźliwości, – rozróżnia postawę uczciwości i nieuczciwości w życiu codziennym, – porównuje szabat w Starym Testamencie i paschalny charakter niedzieli, – identyfikuje VI przykazanie Boże z wartością czystości i przyjaźni w życiu człowieka jako fundamentu prawidłowych kontaktów z innymi, – identyfikuje VII przykazanie Boże z problemem kradzieży i bogacenia się kosztem innych oraz z poszanowaniem własności prywatnej i społecznej. 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, czym jest szabat i dzień Pański, wskazuje, na czym polega miłość do rodziców, charakteryzuje, jakie są obowiązki dzieci wobec rodziców, – uzasadnia potrzebę odpowiedzialności dorosłych dzieci wobec rodziców, – przytacza treść tekstów biblijnych mówiących o wartości życia ludzkiego, – charakteryzuje treść V przykazania Bożego, uzasadnia, że VI przykazanie Boże wzywa do wierności i czystości, – wskazuje na niebezpieczeństwa zagrażające wierności i czystości, – wyjaśnia, co Bóg nakazuje w VII przykazaniu, wskazuje, jaki powinien być nasz stosunek do tego, co posiadamy, – określa, jakie znaczenie posiadają wartości moralne, charakteryzuje, jaką wartość przedstawia ubóstwo chrześcijańskie, – wyjaśnia, czym jest uczciwość i wstrzemięźliwość, uzasadnia potrzebę uczciwości i wstrzemięźliwości, – określa znaczenie Unii Brzeskiej dla jedności Kościoła, określa znaczenie prawdy i wierności jej w kontekście poszukiwania sensu życia i w budowaniu właściwych kontaktów między ludźmi. 	
<p>V. Droga z Jezusem Chrystusem</p>			
<ul style="list-style-type: none"> – określa znaczenie Święta Podwyższenia Krzyża, – objaśnia, co jest celem ziemskiej wędrówki człowieka, wyjaśnia, czym różni się rok liturgiczny od kalendarzowego, – identyfikuje Adwent z radosnym oczekiwaniem na przyjście Chrystusa, wskazuje na postawę otwartości i czuwania na przyjście Jezusa Chrystusa, przytacza wydarzenia ewangeliczne mówiące o Bożym Narodzeniu, 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, jakie znaczenie ma dla chrześcijanina krzyż, – objaśnia, na czym polega wierność krzyżowi, – wyjaśnia, że Bóg każdego człowieka powołał do świętości, – rozróżnia święta i uroczystości roku kościelnego, – wyjaśnia eschatologiczny wymiar Adwentu, – wyjaśnia znaczenie Uroczystości 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, czym jest wierność, – wskazuje przykłady naśladowania Chrystusa, opisuje potrzebę pomocy Kościołowi cierpiącemu, – wskazuje środki wiodące do doskonałości, charakteryzuje świętych i błogosławionych, z których może czerpać wzorce, stwierdza, że podstawą osiągnięcia świętości jest wiara, – definiuje pojęcie roku liturgicznego, – wskazuje okresy roku liturgicznego, 	<ul style="list-style-type: none"> – proponuje środki pomocy duszom w czyśccu cierpiącym, – analizuje, na czym polega pełnia szczęścia, – analizuje teksty biblijne (proroctwa mesjańskie) zapowiadające przyjście Chrystusa, – analizuje teksty biblijne o jedności Kościoła, – analizuje tekst Pisma Świętego ukazujący spotkanie Jezusa z Zacheuszem,

<ul style="list-style-type: none"> – objaśnia sens Świąt Bożego Narodzenia, – identyfikuje Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan z działaniem na rzecz jedności chrześcijan, stwierdza konieczność modlitwy o jedność chrześcijaństwa i potrzebę przeciwdziałania grzechowi podziału, podaje, że Wielki Post jest szczególnym czasem pokuty i oczyszczenia serca, wyjaśnia, od czego zależy owocne przeżycie rekolekcji, – przytacza treść tekstów biblijnych mówiących o męce i śmierci Chrystusa, – identyfikuje Triduum Paschalne z Ofiarą Jezusa dla naszego zbawienia, – wylicza dni Triduum Paschalnego, – wskazuje na potrzebę duchowego przeżycia Triduum Paschalnego, – określa religijny wymiar Świąt Wielkanocnych, nazywa Maryję Królową Polski, przytacza treść tekstów biblijnych mówiących o Matce Bożej, – przytacza tekst Apelu Jasnogórskiego, – objaśnia formy kultu maryjnego, – wskazuje na związek Zesłania Ducha Świętego z potrzebą odnowy świata i przewycięzania zła w świecie. 	<p>Bożego Narodzenia dla człowieka wierzącego,</p> <ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, jakie znaczenie ma dla chrześcijan jedność, – wyjaśnia, co należy uczynić, aby spotkać się z przebaczącym Jezusem, – objaśnia, na czym polega prawdziwe nawrócenie, – wyjaśnia rolę Triduum Paschalnego w życiu chrześcijanina, – wyjaśnia rolę Maryi w historii Polski, – wyjaśnia rolę Ducha Świętego w życiu chrześcijanina. 	<ul style="list-style-type: none"> – określa kolory liturgiczne, – wyjaśnia, czym jest Adwent, – określa wymowę adwentowych zwyczajów i symboli, – wskazuje sposoby pracy nad sobą, – wyjaśnia pojęcie „wcielenie”, – opowiada, dlaczego Boże Narodzenie jest świętem radości, – opisuje zwyczaje związane z religijnym przeżywaniem świąt Bożego Narodzenia, – wyjaśnia, czym jest ekumenizm, – wymienia zadania ruchu ekumenicznego, – objaśnia sens Triduum Paschalnego, – wskazuje wartości prowadzące do wewnętrznego nawrócenia, – wskazuje wartości prowadzące do wewnętrznego nawrócenia, – wskazuje sposoby kształtowania w sobie postawy odpowiedzialnego chrześcijanina, – wskazuje na wartość hymnu „Bogurodzica”, uzasadnia, dlaczego oddajemy cześć Maryi jako Królowej Polski, wskazuje sposoby oddawania czci Matce Bożej. 	<ul style="list-style-type: none"> – analizuje wydarzenia z Pisma Świętego ukazujące miłosiernego Boga, – analizuje teksty biblijne w odniesieniu do życia chrześcijanina.
---	---	--	--

Na ocenę celującą zasługuje uczeń, który wyraźnie wykracza poza poziom osiągnięć edukacyjnych przewidzianych dla danego etapu kształcenia.